

SPRAWOZDANIE WYDZIAŁU
TOWARZYSTWA
WZAJEMNEJ POMOCY

Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego

z czynności

w roku szkolnym 1895/6.

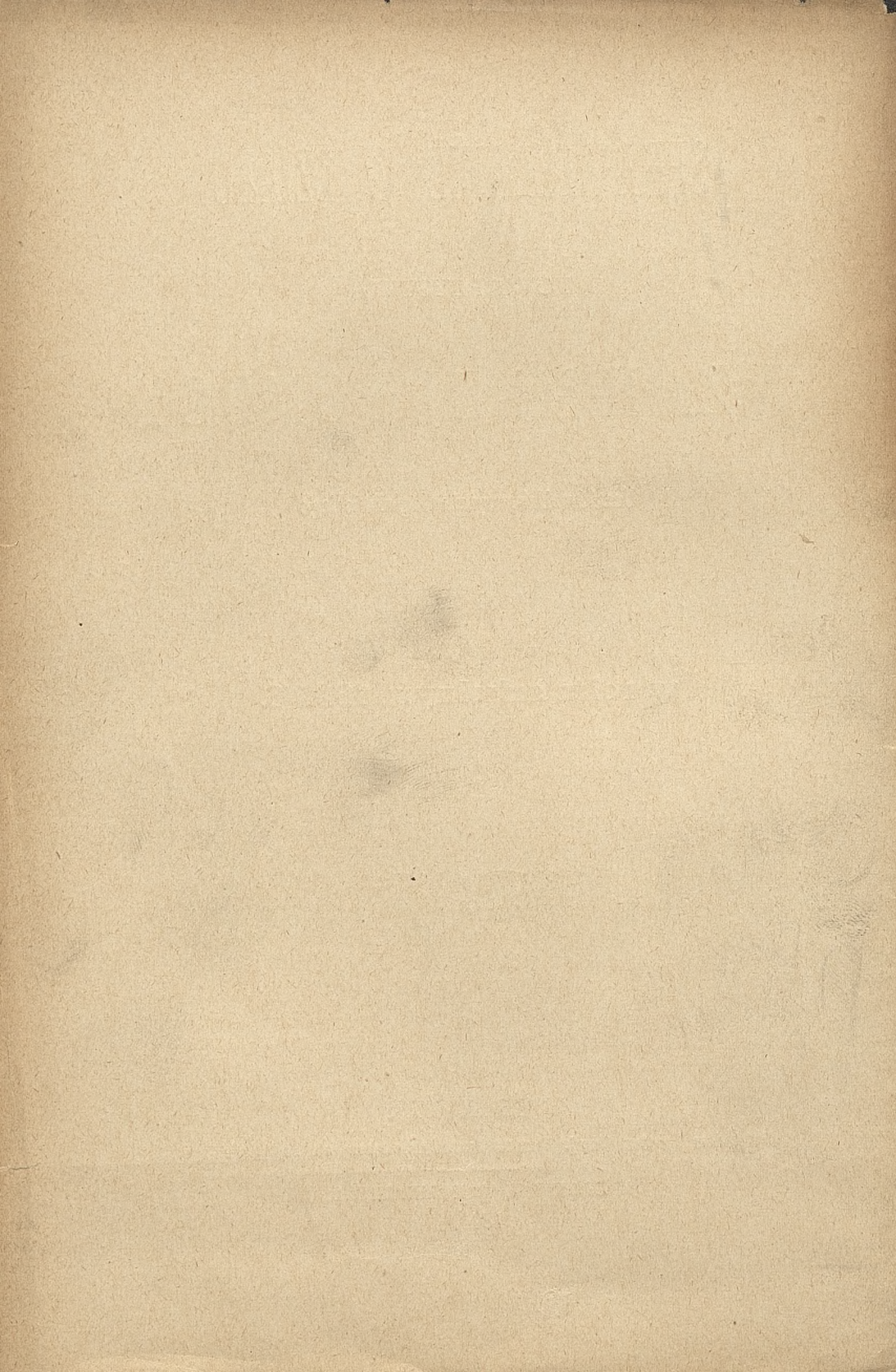

W KRAKOWIE.

Nakładem Towarz. Wzaj. Pomocy Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W DRUKARNI W. KORNECKIEGO.

1896.

Stojąc u kresu naszego urzędowania rzucamy wzrokiem o jeden rok wstecz i jak gospodarz po żniwach spoglądamy na naszą całoroczną działalność, czujemy zadowolenie w duszy, że nasza żmudna praca odniosła błogie, pomyślne skutki.

Porównajmy tylko Bratnią Pomoc przed rokiem z Bratnią Pomocą tego roku, a spostrzeżemy na pierwszy rzut oka, jak wielka zachodzi różnica pomiędzy tą a tamtą.

Gdy bowiem dawniej Towarzystwo Wzajemnej Pomocy było tylko — można powiedzieć — maszyną rozdzielającą pożyczki, zamieniliśmy je w ciągu jednego roku w Towarzystwo nader ruchliwe, nadzwyczaj ożywione, niosące pomoc codziennie i w każdym kierunku niezamożnej młodzieży akademickiej, zaspakajające niemal wszystkie potrzeby materyjalne swych członków.

Obejmując bowiem urzędowanie mieliśmy zupełną świadomość naszego położenia, wiedzieliśmy o tem, że naszym najświętszym obowiązkiem jest: „nieść pomoc biednym kolegom“, ale z drugiej wiedzieliśmy także i o tem, że przy dotychczasowym ustroju naszego Towarzystwa, przy tak szczupłych jego dochodach, trudno temu zadaniu sprostać a to tem więcej, że liczba niezamożnej młodzieży akademickiej wzrasta z roku na rok.

Wobec takiego stanu rzeczy rozszerzenie zakresu działania naszego Towarzystwa, zreformowanie go, okazało się niezbędnie koniecznem; to też zabraliśmy się z całym zapalem do tych reform, i jak kolegom wiadomo, dokonaliśmy ich z pomyślnym skutkiem, dokonali wbrew twierdzeniu tych, którzy nam przy wyborach zarzucali, że wywieszamy na naszym sztandarze hasło reform po to tylko, aby ich następnie nie dokonać, po to tylko, aby sobie naiwnych akademików skaptować.

Wiedząc o tem z własnego doświadczenia, że biednym kolegom dokuczają w pierwszym rzędzie wysokie ceny obiadów restaura-

cyjnych, które nawiasem mówiąc są bardzo często dla słabszych zwłaszcza żołądków wprost zabójcze, jak niemniej wszelkich innych artykułów spożywczych, staraliśmy się przedewszystkiem temu brakowi zapobiedz; jakie zaś kroki w tym kierunku poczyniliśmy, dowiedzą się koledzy z szczególnego sprawozdania zarządu kuchni akademickiej. Niemniej dołożyliśmy starań, aby niezamożnym kolegom ułatwić nabywanie ubrań i obuwia po przystępnych cenach i pod korzystnymi warunkami, w którym to celu utworzyliśmy w naszym Towarzystwie „komisję ubiorową“. Również w sprawie budowy domu akademickiego uczyniliśmy wszystko, co tylko było możliwem, aby tę myśl wypieszczoną od dawna w sercach akademików zbliżyć realizacji.

I jakkolwiek te 3 instytucje a zwłaszcza „kuchnia akademicka“ pochłaniały wiele naszych sił, to jednak nie zapominaliśmy nigdy i o dawniejszych czynnościach zarządu i w tym kierunku dołożyliśmy wszelkich starań, aby się należycie wywiązać z przyjętych na siebie obowiązków, aby przysporzyć Towarzystwu jak największą sumę dochodu i ten dochód jak najodpowiedniej pomiędzy biednych kolegów rozdzielić.

Wiedząc o tem, że najgłówniejszem źródłem dochodu naszego Towarzystwa są zwroty rat dłużnych, zwróciliśmy przedewszystkiem na to źródło bacniejszą uwagę; przez cały rok urzędowania staraliśmy się drogą częstych korespondencyj i gróźb wpływać na dłużników i przypominać im ustawicznie obowiązki, jakie względem naszego Towarzystwa zaciągnęli, przeciw bardzo zatwardziałym zaś poszukiwaliśmy naszych pretensyj nawet na drodze sądowej. Jeżeli zaś pomimo tych zabiegów nie osiągnęliśmy odpowiednich rezultatów, to nie nasza w tem wina, gdyż liczba zwrotów w tym roku wynosi 602, podczas gdy w ubiegłym roku było tylko o 64 zwrotów więcej. Jeżeli pomimo tej niewielkiej różnicy w ilości zwrotów ogólna suma zwrotów rat dłużnych jest stosunkowo mniejszą, niż w zeszłym roku, to przyczyną tego jest raz przykre położenie materialne naszych dłużników, czego najlepszym dowodem jest fakt, że na 602 zwroty było 53 po 1 zlr. a 262 poniżej 5 zlr. a powtórę ta okoliczność, że spośród księży, którzy byli najlepszymi dłużnikami, pozostało zaledwie 2. Niemniej przyczynia się do obniżenia ogólnej sumy zwrotów w dosyć wielkiej liczbie wypadków lekkomyślne lekceważenie przyjętych na siebie zobowiązań ze strony dłużników, zapomnianie o tem, że jak wówczas, tak i dziś znajduje

się bardzo wielu a nawet więcej biednych, pomocy potrzebujących kolegów.

Drugiem również obfitem źródłem dochodów mogłyby być wkładki członków zwyczajnych. Wkładki te są wprawdzie tego roku dość znaczne, jednakże zawdzięczamy to tylko nader ożywionej agitacji przedwyborczej; możnaby nawet śmiało powiedzieć, że do Towarzystwa zapisaliby się prawie tylko ci, którzy z niego korzystać zamierzają, gdyby wyborów do zarządu i wydziału nie było. Niestety minęły już te czasy z roku 1865, kiedy to wszyscy akademicy krakowscy bez wyjątku, bez względu na swoje zapatrywania polityczne i społeczne, byli członkami naszego Towarzystwa — a czy można mieć nadzieję, że te szczęśliwe czasy jeszcze kiedyś powrócą? Zdaje się, że nie; albowiem właśnie społeczne i polityczne posunęły się obecnie do tego stopnia, że koledzy odmiennych przekonań nawet ze sobą nie mówią, że ci, którzy niedawno siedzieli na jednej ławie gimnazjalnej, obecnie na Uniwersytecie nawet się nie znają, a cóż dopiero powiedzieć o wzajemnem wspieraniu się. Towarzystwo nasze powinno już dawno porzucić nazwę „Wzajemna Pomoc“, jako całkiem nieodpowiednią w naszych czasach.

Co się wreszcie tyczy innych źródeł dochodu, jako to: balów przedstawień, koncertów i t. p., to korzystając z doświadczenia naszych poprzedników nie rzucaliśmy się na takie eksperymenta, które w ostatnich latach kończyły się zwykle minusem, zwłaszcza jeżeli były dokonywane przez biednych kolegów, a to tem więcej, że kuchnia akademicka dawała nam codziennie dosyć sposobności niesienia pomocy materialnej mniej zamożnym kolegom.

Co do pożyczek przyjęliśmy za zasadę udzielanie tychże — o ile to możebnem było — in natura, asygnując bądź to bilety na obiady lub kolacje, bądź to dając asygnaty komisji ubiorowej, bądź też odsyłając je do kwestury, jeżeli się rozchodziło o zapłacenie czesnego, taksy rygorozalnej lub egzaminacyjnej. Reforma ta usuwając możliwe nadużycia okazała się bardzo korzystną, gdyż z jednej strony nie mogą tak łatwo korzystać z pożyczek mniej biedni koledzy a z drugiej strony Towarzystwo ma pewność, że pożyczka została zużyta na niezbędne potrzeby. To też dalsze przeprowadzenie tej zasady polecamy gorąco naszym następcom.

W rozdawaniu pożyczek kierował się tak zarząd jak i wydział według możliwości bezwzględnej sprawiedliwością, wywiadywał się w tym celu starannie o stosunkach materialnych petentów, co mu tem łatwiej przypadło, o ile że tak Zarząd jak i wydział składał

się przeważnie z biednych kolegów, którzy obcując z towarzyszami niedoli mogli najlepiej poznać ich oplakane położenie finansowe. Pomimo to jednak musieliśmy niekiedy odmawiać pożyczek kolegom prawdziwie potrzebującym, nie chcąc danego funduszu przekroczyć. Szczególniejszą uwagę zwracaliśmy na chorych kolegów, których w tym roku było bardzo wielu, udzielaliśmy im chętnie większych pożyczek, często nie bacząc nawet na stan funduszu chorych.

Zastawszy w funduszu obrotowym niedobór wynoszący około 500 złr., byliśmy zmuszeni zaciągnąć pożyczkę w kwocie 800 złr., która jednak została później znowu zwróconą. Wogóle zaznaczyć należy, iż w tym funduszu zastaliśmy dosyć usterek z 3 ostatnich lat, których usunięcie nie jest tak łatwe; co było można, tośmy zrobili, resztę pozostawiamy naszym następcom. Zauważywszy przede wszystkim, iż w funduszu obrotowym nie są umorzone pożyczki ubezpieczone dekretami stypendyjnymi bądź to nieważnymi, bądź też wcale już nieistniejącymi, wysłaliśmy upomnienia do odnośnych kolegów, którzy nawiasem mówiąc po największej części Uniwersytet już opuścili, wzywając ich do uiszczenia się z zaciągniętych pożyczek. — Dzięki temu rozpoczęli niektórzy z nich spłatę ratami, inni przyrzekli w najbliższym czasie z długu się uiścić. Nadmienić jednak należy, iż w każdym razie trzeba z temi pożyczkami postępować ostrożnie, aby tego funduszu na dalsze straty nie narażać, gdyż pożyczki ubezpieczone dekretami stypendyjnymi nie są właściwie zupełnie ubezpieczone, skoro taki dekret lada chwila może stracić swoją wartość. — Mając to na względzie żądali nawet 4 członkowie zarządu zupełnego zniesienia tego rodzaju pożyczek; jeżeli zaś wydział do tego żądania się przychylił, to stało się to jedynie dlatego, aby nie wydać napowrót biednych stypendystów na pastwę lichwiarzy, a to tem więcej, o ile że przy zachowaniu pewnej ostrożności, przy zastosowaniu pewnych ograniczeń ryzyko o wiele się zmniejsza.

Z funduszu promocyjnego udzieliliśmy 2 kolegom pożyczek po 50 złr. na zapłacenie taksy promocyjnej.

Wydatki administracyjne staraliśmy się zmniejszyć do minimum i jakkolwiek spłaciliśmy mniej więcej połowę dawnego długu drukarni Jagiellońskiej, jakkolwiek z powodu zużycia dawnych asygnataryuszy i kwitariusza sporządziliśmy nowe, które na kilkanaście lat wystarczą, to jednak wydatki te nie są o wiele większe, aniżeli w roku minionym.

Kończąc nie możemy się powstrzymać od złożenia serdecznego podziękowania wszystkim tym, którzy czy to materyjalnej, czy też moralnej udzielali naszemu Towarzystwu pomocy; w szczególności zaś W. P. Prof. Drowi Fierichowi za hojny dar 200 złr. przeznaczony w tym roku na wsparcie 2 chorych kolegów, W. P. Prof. Drowi Cyfrowiczowi za łaskawe opiekowanie się funduszami kapitału żelaznego i przyjmowanie zwrotów dłużnych, W. P. Prof. Drowi Krzymuskiemu, kuratorowi Towarzystwa, za troskliwe zajmowanie się sprawami Towarzystwa, W. P. Dyrektorowi Słękowi za gotowość, z jaką nam z roku na rok pozostawia bezprocentową pożyczkę w kwocie 2.400 złr. stanowiącą nasz fundusz obrotowy, jak niemniej za względy, jakimi się kierował przy udzieleniu nam dalszej pożyczki dla funduszu obrotowego a później dla funduszu kuchni akademickiej. Niemniej poczuwamy się do obowiązku złożenia serdecznego podziękowania za bezinteresowne prowadzenie procesów przeciw zatwardziałym dłużnikom W. P. Drowi Koyowi, który po kilkunastoletniem nader gorliwem spełnianiu obowiązków syndyka, zrzekł się w tym roku tej godności.

Na tem miejscu wyrażamy również naszą wdzięczność i serdeczne podziękowanie W. P. Drowi Ferdynandowi Weiglowi za chętną gotowość, z jaką obowiązki syndyka naszego Towarzystwa łaskawie przyjął i za przyrzeczenie dalszego energicznego popierania młodzieży akademickiej w sprawie budowy domu akademickiego.

Niemniej składamy wreszcie szczere podziękowanie Panu kwestorowi Jabłońskiemu, który ułatwiając opłatę czesnego i taks rygoralnych wyświadczył bardzo wiele grzeczności naszemu Towarzystwu.

W końcu zaznaczamy z prawdziwą przyjemnością, iż Walne Zgromadzenie dnia 28 kwietnia 1896 r. zamianowało W. P. Prof. Dra Odonu Bujwida swym członkiem honorowym w dowód uznania jego przyjacielskiego i nader przychylnego zainteresowania się sprawami młodzieży akademickiej wogóle a w szczególności gorliwem zajęciem się sprawą kuchni akademickiej.

Gdy więc koledzy przejrzye przedłożone sobie sprawozdanie, przekonacie się, żeśmy użyli wszelkich środków, aby odpowiedzieć waszemu zaufaniu, żeśmy o własnych siłach nie oglądając się na pomoc publiczności kroczyli wśród różnych trudności odważnie naprzód i że pomimo to rezultaty naszych usiłowań są bardzo po-

myślne. Mamy nadzieję, że przyszłe zarządy nie oglądając się na cudzą pomoc sumienną pracą, krocząc po raz wytkniętej drodze, zdołają zrobić o wiele więcej, potrafią wyrwać jeszcze większą część biedniejszych kolegów z rąk niesumiennych wyzyskiwaczy i będą wyrabiać coraz to więcej silnych i nieugiętych charakterów, — dzielnych obywateli, przez co największą naszemu społeczeństwu wyświadczą usługę.

Kuchnia akademicka.

Jakkolwiek Towarzystwo Wzajemnej Pomocy zakupiło Kuchnię akademicką już od przeszło 3 miesięcy urządzoną, to jednak chcąc przedstawić historię powstania tej nowej instytucji, musimy się cofnąć nieco wstecz aż do chwili, w której pierwsze w tym kierunku poczyniono kroki.

Wysokie ceny obiadów restauracyjnych, w dodatku bardzo często niezdrowych wywołały już od dawna wśród biedniejszej zwłaszcza młodzieży akademickiej niezadowolenie stwarzające myśl samopomocy. Wołanie o założenie taniej i zdrowej kuchni dawało się odtąd na walnych zgromadzeniach naszego Towarzystwa coraz to częściej i coraz głośniej słyszeć. Atoli poprzednie zarządy obawiały się przyłożyć ręki do tej myśli bez względu na to, czy się do tego formalnie zobowiązały, czy też nie, a to tem więcej, że upiór dawniejszego „Zdrowia“ odstraszał je od tego kroku.

Dopiero zarząd tegoroczny potrafił się na krok stanowczy zdecydować. Zobowiązawszy się wobec kolegów do założenia kuchni akademickiej, nie wahaliśmy się ani na chwilę myśl tę urzeczywistnić. Ponieważ jednak mieliśmy to przekonanie, że senat akademicki będzie nam może robił trudności z obawy zupełnie uzasadnionej, że cała sprawa może się bardzo smutno zakończyć, ponieważ następnie było nam wiadomo, że założenie kuchni z ramienia naszego Towarzystwa zostałoby bardzo opóźnione z powodu licznych formalności, któreby dopełnić należało, ponieważ wreszcie nie chcieliśmy sami narażać Towarzystwa na krok bądź co bądź ryzykowny, przeto postanowiliśmy założyć kuchnię najprzód prywatnie na własne ryzyko a dopiero później, jeżeli się plan uda, oddać ją naszemu Towarzystwu. Dictum factum. Wkrótce po objęciu urzędowania poczyniliśmy wszelkie kroki wstępne, wyszukaliśmy odpowiedni lokal,

poczyniliśmy starania o konsens i t. d., i jakkolwiek na samym początku napotkaliśmy na bardzo poważne trudności i cała sprawa przedstawiała się nam o wiele trudniejszą, aniżeliśmy ją sami sobie przedtem wyobrażali, jakkolwiek nieubłagana rzeczywistość różniła się bardzo od wymarzonego ideału, to jednak nie odstraszyło nas to wszystko od raz powziętego zamiaru; nie zwracaliśmy również uwagi na przedstawienia osób bardzo poważnych odradzających nam tego kroku, jak z drugiej strony nie obawialiśmy się pogrozek kilku jednostek grożących nam obaleniem zarządu w razie niezakożenia kuchni, lecz kroczyliśmy po raz wytkniętej drodze nie oglądając się ani na lewo ani na prawo — odważnie naprzód.

Uporawszy się z temi wstępnymi czynnościami po części już w grudniu, przeznacziliśmy pierwszą połowę stycznia na odrestaurowanie lokalu i urządzenie całej kuchni; wszystko poszłoby już teraz było gładko, gdyby nie brak funduszy. W tem nadzwyczaj przykrem położeniu dodał nam otuchy WP. Prof. Dr. Odo Bujwid zachęcając nas do rozpoczętego dzieła i darowując na założenie kuchni 50 złr., za co mu niniejszem serdecznie dziękujemy; nie możemy również pominąć milczeniem, iż znany filantrop WP. Żółtowski na pierwszą wiadomość o zakładaniu kuchni akademickiej posłał nam 25 złr., za co również najszczerze dzięki niniejszem mu składamy. Jednakże wszystko to wobec zapotrzebowania znaczniejszych funduszy nie wystarczyło; gotówki potrzeba nam było koniecznie a znikąd nie można jej było dostać; chwilowo zdawało się nam, że wkroczyliśmy do morza, w którym ani naprzód brnąć, ani z niego wycfać się nie można. Pomimo to wszystko nie straciliśmy nadziei mając to przeświadczenie, że cofać się nam nie wolno, że naprzód kroczyć musimy. I jak zwykle „fortes adiuvat fortuna“ tak i nam udało się w odpowiedniej wysokości uzyskać pożyczki od kilku osób, przez co ostateczne dokończenie dzieła naszego zostało umożliwione.

Zaznaczyć tu należy, iż pomimo licznych czynności przygotowawczych nie odwekaliśmy z otwarciem nowej instytucji — jak to zwykle u nas się praktykuje; pierwszy obiad w kuchni akademickiej odbył się punktualnie d. 16 stycznia, jak to na Walnem zgromadzeniu zapowiedzieliśmy. Otwarcie kuchni odbyło się bez wszelkich krzyków ceremonialnych, przez co daliśmy wyraz naszym przekonaniom, że własnymi siłami również czegoś dokonać możemy.

Jak się jeden dziennik całkiem słusznie wyraził, urządziliśmy kuchnię po amerykańsku; koledzy pełnią wszelkie dyżury, koledzy

roznoszą nawet obiady i jakkolwiek później zapal do tej ostatniej zwłaszcza czynności ostygł, to jednak inne dyżury pełnili koledzy dosyć regularnie.

Pragnąc, ażeby stołownicy dostawali zawsze świeże potrawy, — co tylko wtedy jest możliwem, jeżeli się tylko tyle przysposobi obiadów, ile potrzeba — zarządziliśmy, że bilety mają być dzień na-przód kupowane lub przynajmniej zamawiane. Nadmienić również należy, żeśmy żadnego kredytu nie udzielali, aby nie popaść w przykre komplikacye.

Co do administracyi staraliśmy się wszystko brać na książkę, wypłacając większe rachunki tygodniowo, mniejsze miesięcznie; gospodynini zaś przekazywaliśmy tylko na drobne wydatki odpowiednie kwoty.

Pokierowawszy w ten sposób kuchnią przez 3 miesiące i doprowadziwszy ją do nader pomyślnego rozwoju, nie staraliśmy się o oddanie jej naszemu Towarzystwu nie chcąc się spotkać z zarzutem, że mu narzucamy kuchnię. Dopiero gdy na jednym posiedzeniu Wydziału odezwały się głosy, aby Towarzystwo przyjęło kuchnię, przedstawiliśmy na następny posiedzeniu ówczesny jej stan i wykazaliśmy, że kuchnia ma trwałe podstawy, że się zatem może bardzo łatwo utrzymać, oświadczając zarazem gotowość oddania kuchni naszemu Towarzystwu.

Gdy powzięta przez Wydział odnośną uchwałę Walne zgromadzenie jednogłośnie przyjęło, oddaliśmy bufet Towarzystwu Wzajemnej Pomocy 1 maja b. r., zaś samą kuchnię 6 maja 1896 r. w warunkach następujących: Założenie kuchni kosztowało 646 złr. 16 ct. Ponieważ koszta te z wyjątkiem połowy kosztów restauracyi lokalu pokryte zostały częścią z darów w kwocie 76 złr. 25 ct., częścią zaś z bieżących dochodów w kwocie 39 złr. 42 ct., przeto Towarzystwo zapłaciło p. Piotrowi Bielewiczowi resztę t. j. 502 złr. 49 ct. zobowiązując się zarazem do zwrotu połowy wydatków wyłożonych na restauracyę lokalu w kwocie 28 złr. Wieleb. Ks. Janowi Borsukowi.

Stan kuchni w chwili oddania tejże Towarzystwu był następujący:

Aktywa:

Gotówka przekazana Towarzystwu Wzaj. Pom.	420 złr. 82 ct.
Pozostałość w kasie biletowej	4 „ 38 „
„ „ bufetowej	— „ 55 „
Zapasy	70 „ 15 „
Razem	495 złr. 90 ct.

Pasywa:

Kwota dłużna za mięso	126	złr.	42	ct.
„ „ pieczywo	15	„	84	„
„ „ wiktuały	73	„	42	„
„ „ gaz i używanie gazometru . .	24	„	30	„
„ „ czynsz	10	„	—	„
„ „ piwo	5	„	10	„
„ „ służbie	10	„	—	„
Za bilety naprzd sprzedane	104	„	87	„
Razem	369	złr.	95	ct.

Zestawienie:

Aktywa	495	złr.	90	ct.
Pasywa	369	złr.	95	ct.
Stan dnia 6/5 96	125	złr.	95	ct.

Gdy kuchnia przeszła na własność Towarzystwa Wzajemnej Pomocy, prowadziliśmy ją w ten sam sposób jak poprzednio nie szczędząc pracy około dobra młodzieży akademickiej. I jakkolwiek tego rodzaju prowadzenie kuchni kosztowało nas bardzo wiele poświęcenia, to jednak mamy przynajmniej tę satysfakcję, żeśmy zwalczyli przesady o niepowodzeniu naszego przedsięwzięcia, żeśmy niebardzo pochlebną opinię wśród publiczności o tutejszej młodzieży akademickiej wywołaną przez dawniejsze „Zdrowie“ naprawili, żeśmy czynem udowodnili, iż także krakowscy akademicy potrafią kuchnię utrzymać.

Jakie korzyści stołujący się w kuchni z niej odnoszą, o tem wiedzą najlepiej sami koledzy; tu nadmieniamy tylko, iż kuchnia akademicka przyczynia się w wysokim stopniu do zacieśnienia węzłów koleżeńskich, do obudzenia żywszego życia między młodzieżą akademicką, jak niemniej do polepszenia stosunków zdrowotnych między biedniejszymi zwłaszcza kolegami przez dostarczanie im zdrowego pokarmu, przysposobionego nie na margarynie lub innych smalcach, lecz wyłącznie na maśle. Chcąc przedstawić kolegom cyfrowy obraz działalności kuchni, jak niemniej korzyści finansowe, jakie stołujący się z niej odnoszą przedkładamy następujące zestawienia:

Wydawaliśmy 3 rodzaje **obiadów** a mianowicie:

1) obiad za 24 ct. (23) *) składał się z rosółu i 1/4 kg. pieczeni;

*) Ceny w nawiasie podane były pierwotnie stosowane.

2) obiad za 31 ct. (30) składał się z rosółu, sztuki mięsa, względnie leguminy i $\frac{1}{4}$ kg. pieczeni;

3) obiad za 38 ct. składał się z rosółu, sztuki mięsa, $\frac{1}{4}$ kg. pieczeni i leguminy.

Do wszystkich obiadów dawano kromkę chleba.

Kolacze mięsne były dwojakie:

1) większa porcja à 20 ct (18 ct.)

2) mniejsza porcja à 14 ct. (12 ct.)

Mięsa zużyto:

w czasie:	za:	po potrąceniu rabatu 2%:
od $\frac{16}{1}$ — $\frac{6}{5}$	2.490 złr. 23 ct.	2.440 złr. 43 ct.
„ $\frac{7}{5}$ — $\frac{15}{7}$	1.744 „ 89 „	1.709 „ 99 „
„ $\frac{2}{10}$ — $\frac{15}{10}$	197 „ 42 „	193 „ 47 „
Razem	4.432 złr. 54 ct.	4.343 złr. 89 ct.

Pieczywa zużyto:

w czasie:	za:	po potrąceniu rabatu 12%:
od $\frac{16}{1}$ — $\frac{6}{5}$	116 złr. 14 ct.	102 złr. 20 ct.
„ $\frac{7}{5}$ — $\frac{15}{7}$	150 „ 35 „	132 „ 31 „
„ $\frac{2}{10}$ — $\frac{15}{10}$	15 „ 94 „	(bez rabatu) 15 „ 94 „
Razem	282 złr. 43 ct.	250 złr. 45 ct.

W czasie od $\frac{16}{1}$ — $\frac{6}{5}$ sprzedano biletów na

obiady	{ à 23 ct.	7.963
	{ à 30 ct.	5.663
kolacze	{ à 18 ct.	2.444
	{ à 12 ct.	1.777

Ponieważ zaś sprzedano biletów na rozmaite obiady i inne potrawy za 43 złr. 26 ct., która to kwota odpowiada cenie 110 obiadów — przeto sprzedano w tym czasie **13.738** obiadów, a **4.982** kolacyj.

Odliczywszy od powyższej sumy 424 biletów obiadowych, które przed $\frac{6}{5}$ nie zostały zużyte, otrzymamy ilość skonsumowanych obiadów 13.314.

Przeciętnie więc wydawano dziennie w powyższym czasie 121 obiadów i 45 kolacyj.

W czasie od $\frac{6}{5}$ — $\frac{15}{7}$ sprzedano 7.347 obiadów i 2.503 kolacyj za kwotę 2,399 złr. 85 ct. Doliczywszy do sumy 7.347 sprze-

dane przed $\frac{6}{5}$ obiady w ilości 424, otrzymamy liczbę skonsumowanych w tymże czasie obiadów 7.771.

Przeciętnie więc przypadało na każdy dzień 111 obiadów i 35 kolacyj.

W czasie od $\frac{2}{10}$ — $\frac{15}{10}$ sprzedano biletów na obiady:

à 24 ct.	1.313	za kwotę	315 złr.	12 ct.
à 31 „	211	„ „	65 „	41 „
różnych	20	„ „	5 „	— „
Razem		1.544	za kwotę	385 złr. 53 ct.

Odliczywszy od powyższej sumy

280 obiadów	à 24 ct.	=	67 złr.	20 ct.
54 „	à 31 „	=	16 „	74 „
Razem 334 obiadów		=	83 złr.	94 ct.

Wobec tego obiadów sprzed $\frac{15}{10}$ nie zostały skonsumowane, otrzymamy

Sprostowanie.

W czasie od 16/1—6/5 sprzedano biletów na

Obiady	à 23 ct.	. . .	7.965
	à 30 „	. . .	5.663
	à 18 „	. . .	2.444
Kolacje	à 12 „	. . .	1.777
	à 20 „	. . .	321
	à 14 „	. . .	440

Koncząc na tem ten krótki obraz naszych zabiegów około kuchni akademickiej, nie możemy się powstrzymać od złożenia serdecznego podziękowania wszystkim tym, którzy czy to radą, czy też przychylnem poparciem naszych usiłowań, czy wreszcie w jakikolwiek inny sposób do rozwoju naszego nowego przedsiębiorstwa się przyczynili, w szczególności zaś składamy szczerze podziękowanie WP. Mieczysławowi Dąbrowskiemu, dyrektorowi gazowni miejskiej, za wszelkie uczynione ustępstwa przy urządzeniu rur gazowych i ozna-

2) obiad za 31 ct. (30) składał się z rosółu, sztuki mięsa, względnie leguminy i $\frac{1}{4}$ kg. pieczeni;

3) obiad za 38 ct. składał się z rosółu, sztuki mięsa, $\frac{1}{4}$ kg. pieczeni i leguminy.

Do wszystkich obiadów dawano kromkę chleba.

Kolacye mięsne były dwojakie:

1) większa porcja à 20 ct (18 ct.)

2) mniejsza porcja à 14 ct. (12 ct.)

Mięsa zużyto:

w czasie:	za:	po potrąceniu rabatu 20%:
od $\frac{16}{1}$ — $\frac{6}{5}$	2.490 złr. 23 ct.	2.440 złr. 43 ct.
„ $\frac{7}{5}$ — $\frac{15}{7}$	1.744 „ 89 „	1.709 „ 99 „
„ $\frac{2}{10}$ — $\frac{15}{10}$	197 „ 42 „	193 „ 47 „
Razem	4.432 złr. 54 ct.	4.343 złr. 89 ct.

od

„

„

po

ol

kolacyj.

Odliczywszy od powyższej sumy 424 biletów obiadowych, które przed $\frac{6}{5}$ nie zostały zużyte, otrzymamy ilość skonsumowanych obiadów 13.314.

Przeciętnie więc wydawano dziennie w powyższym czasie 121 obiadów i 45 kolacyj.

W czasie od $\frac{6}{5}$ — $\frac{15}{7}$ sprzedano 7.347 obiadów i 2.503 kolacyj za kwotę 2.399 złr. 85 ct. Doliczywszy do sumy 7.347 sprze-

dane przed $\frac{6}{5}$ obiady w ilości 424, otrzymamy liczbę skonsumowanych w tymże czasie obiadów 7.771.

Przeciętnie więc przypadało na każdy dzień 111 obiadów i 35 kolacyj.

W czasie od $\frac{2}{10}$ — $\frac{15}{10}$ sprzedano biletów na obiady:

à 24 ct.	1.313	za kwotę	315 złr.	12 ct.
à 31 „	211	„ „	65 „	41 „
różnych	20	„ „	5 „	— „
Razem	1.544	za kwotę	385 złr.	53 ct.

Odliczywszy od powyższej sumy

280 obiadów à 24 ct.	=	67 złr.	20 ct.
54 „ à 31 „	=	16 „	74 „
Razem 334 obiadów	=	83 złr.	94 ct.

które to obiady przed $\frac{15}{10}$ nie zostały skonsumowane, otrzymamy ilość obiadów wydanych 1.210; przeciętnie więc wydawano w tym czasie codziennie 87 obiadów.

Przytem nadmieniamy, iż obecnie podniosła się liczba wydawanych codziennie obiadów do 140; kolacje rozpoczęliśmy wydawać dopiero 16 października.

Jak z powyższego zestawienia widzimy, przybrała kuchnia akademicka bardzo szybko dość znaczne rozmiary i przynosi kolegom z niej korzystającym niemałe korzyści. Jeżeli bowiem przyjmiemy, że koledzy stołujący się w kuchni akademickiej, zaoszczędzili na każdym obiedzie i każdej kolacyi tylko 2 ct., to otrzymamy zaoszczędzoną kwotę 595 złr. 60 ct.

Trzymając się zasady, że dobry gospodarz kupuje wszystko wtenczas, kiedy jest najtaniej, poczyniliśmy we właściwym czasie zapasy na zimę; zakupiliśmy większą ilość węgla, masła, grzybów, kapusty etc.; obecnie trzeba się jeszcze o większy zapas kartofli postarać, w którym to celu odpowiednie kroki już poczyniliśmy.

Kończąc na tem ten krótki obraz naszych zabiegów około kuchni akademickiej, nie możemy się powstrzymać od złożenia serdecznego podziękowania wszystkim tym, którzy czy to radą, czy też przychylnem poparciem naszych usiłowań, czy wreszcie w jakikolwiek inny sposób do rozwoju naszego nowego przedsiębiorstwa się przyczynili, w szczególności zaś składamy szczere podziękowanie WP. Mieczysławowi Dąbrowskiemu, dyrektorowi gazowni miejskiej, za wszelkie uczynione ustępstwa przy urządzeniu rur gazowych i ozna-

czeniu ceny za gaz; PP. urzędnikom tutejszego Magistratu za ich nader przychylne stanowisko wobec kuchni akademickiej; PP. Janowi Chachlowskiemu i Herliczce za przyznanie nam znaczniejszego rabatu, a w końcu kolegom i koleżankom za gorliwe pełnienie dyżurów.

Powierzając kuchnię naszym następcom pytamy się mimowoli, czy się i nadal kuchnia utrzyma?

Na to pytanie możemy śmiało dać odpowiedź twierdzącą, jednakże musimy przytem równocześnie zaznaczyć, że kuchnia będzie prosperowała tylko tak długo, dopóki na jej czele stać będą koledzy obznajomieni już poprzednio z jej prowadzeniem, koledzy chcący poświęcić nieco więcej czasu i pracy dla dobra ogółu, koledzy odznaczający się sprytem i zapobiegliwością, przestrzegający wzorowego porządku i najściślejszej kontroli.

Na szczęście mamy obecnie dosyć kolegów dzielnych, energicznych, nie przesiąkniętych materyalizmem, nie stawiających swego osobistego „ja“ na pierwszym miejscu; to też mamy niepłonną nadzieję, że nasi następcy kuchnię akademicką nadal utrzymać i jej świetny rozwój zapewnić potrafią.

Fundusz zakładowy.

Dochód.

Pożyczka zaciągnięta w Kasie Oszczędności m. Krakowa na pokrycie kosztów założenia kuchni . 550 złr.

Rozchód.

Zwrot kosztów założenia kuchni p. Piotrowi Bielewiczowi	502 złr. 49 ct.
Zwrot połowy kosztów restauracji lokalu Wielebnemu ks. Janowi Borsukowi	28 „ — „
Uzupełnienie inwentarza	57 „ 69 „
Razem .	588 złr. 18 ct.
Niedobór .	38 „ 18 „*)
Dochód .	550 złr. — ct.

*) Niedobór ten został pokryty z dochodów bieżących.

Sprawozdanie kasowe Administracji Kuchni.

A.) Dochód.

	Złr.	ct.
Gotówka przekazana Towarzystwu przez p. Piotra Bielewicza	420	82
Dar W. P. Ż.	10	—
Odsetki kapitału żelaznego	40	—
Zwrot kaucyi za fiaszki na piwo	4	40
Drobniejsze dochody kuchenne	59	70
Wiktuały sprzedane przy zamknięciu kuchni 15/7 1896	25	41
Zwrot za gaz podczas wakacyj zużyty	35	19
Pozostałość sekcyi gospodarczej przy zamknięciu kuchni 15/7 1896.	2	84
Za obiady i kolacye	2785	38
Dochód z bufetu	323	76
Razem . .	3707	50

B.) Rozchód.

	Złr.	ct.
Mięso	1709	99
Inne środki żywności	1119	82
Administracya i gospodarstwo	793	28
Razem . .	3623	09
Saldo d. 15/10 1896 . .	84	41
Suma dochodu . .	3707	50

Stan kuchni dnia 15/10 1896 r.

Aktywa.

Saldo kasowe	84 złr. 41 ct.
Czynsz za czas od 16/10—31/10	25 „ — „
Wkładka w Związku handlowym Kółek rolniczych	25 „ — „
Zapasy	244 „ 29 „
Razem	378 złr. 70 ct.

Pasywa.

Kwota dłużna za mięso	193 złr. 47 ct.
„ „ „ pieczywo	15 „ 94 „
„ „ „ gaz i używanie gazometra	24 „ 30 „
Pensja służby za czas od 1/10—15/10	17 „ 50 „
Bilety przed 15/10 niezużyte	83 „ 94 „
Kwota dłużna za wiktuały	9 „ 17 „
Wierzytelność gospodyni	1 „ 55 „
Razem	345 złr. 87 ct.

Zestawienie.

Aktywa	378 złr. 70 ct.
Pasywa	345 „ 87 „
Stan dnia 15/10 1896	32 złr. 83 ct.

Dom akademicki.

Nim przystąpimy do skreślenia naszej działalności w sprawie budowy domu akademickiego, pozwalamy sobie przedstawić kolegom przebieg całej sprawy historycznie raz dlatego, aby szerszy ogół kolegów niedawno na uniwersytet przybyłych z tą sprawą dokładnie zaznajomić, a powtórze, ażeby wykazać, czy nasze prawa do wybudować się mającego domu akademickiego są uzasadnione lub też nie.

Brak zdrowych a przytem tanich mieszkań w Krakowie wywołał już dawno wśród młodzieży akademickiej myśl wybudowania własnego domu, w którymby mogły znaleźć pomieszczenie także „Czytelnia akad., Kuchnia, oraz Towarzystwo Wzajemnej Pomocy“. Dużo jednak czasu upłynęło nim ta myśl weszła na realne tory.

Mianowicie dopiero w r. 1887, gdy ś. p. kolega Damazy Miśko podał w Czytelni akademickiej projekt zebrania podstawowego, zawiązkowego funduszu na ten cel, nastąpiło wśród młodzieży akademickiej większe przejęcie się tą myślą. Z całym zapalem zabrano się do pracy i w stosunkowo krótkim czasie zdołano zebrać kwotę 131 złr., na którą się prawie w połowie drobne oszczędności biednych kolegów złożyły. Kwota ta jednak była prawie zerem wobec wielkiego kapitału, jaki jest potrzebny na wybudowanie domu; to też nasi koledzy przyszedli wkrótce do przekonania, że Czytelnia akad. nie będzie mogła zdobyć się na przeprowadzenie tego planu, że Towarzystwo Wzajemnej Pomocy U. U. J. jest jedynem i najodpowiedniejszym do urzeczywistnienia tego postulatu młodzieży. Mając to na względzie przekazał Wydział Czytelni akademickiej w r. 1889 całą akcyę w sprawie budowy domu akademickiego wraz z powyższą kwotą naszemu Towarzystwu zrzekając się zarazem dalszego kierownictwa w tej sprawie. Odtąd sprawa budowy domu akad. weszła w nowe stadyum. Ówczesny Zarząd bowiem zajął się myślą tą z wielką gorliwością i zapalem powiększając w stosunkowo krótkim czasie fundusz budowy domu akad. do sumy 1652 złr. 89 ct., w które wliczono 1200 złr. należące przedtem do funduszu nagród. Fundusz ten wzrósł w przeciągu niecałych 7 lat w części z funduszków naszego Towarzystwa, w części zaś z innych źródeł dochodu do sumy 5571 złr. 31 ct. i 25 fr., do czego doliczyć należy kwotę zebraną drogą składek przez zarząd ustępujący a wynoszącą 46 złr. 75 ct.

Równocześnie zaznajomił ówczesny Zarząd publiczność z celem „domu“ zapomocą artykułów i specjalnych odezw do publiczności zachęcając ją w ten sposób do większej ofiarności na ten cel.

Jeszcze większą gorliwością zaznaczył działalność swoją Zarząd z r. 1889/90. Przekonawszy się mianowicie, jak dalece myśl „domu akademickiego“ jest wśród publiczności popularną, postanowił tenże Zarząd postawić na czele tej sprawy najwybitniejsze osobistości miasta i utworzyć z poza grona młodzieży obywatelski komitet tzw. opiekuńczy, któryby całą sprawę pchnął na pewniejsze tory. Członkowie komitetu opiekuńczego zabrali się z uznania godnem zaparciem się trudu swego energicznie do pracy i w przeciągu kilku lat zdołali zebrać około 25.000 złr. na ten cel.

Chcąc całej sprawie nadać prawną podstawę wypracował członek komitetu opiekuńczego W. P. Dr. Lesław Boroński projekt statutu fundacyi domu akademickiego, który to projekt podpisany przez nasze Towarzystwo i przez Komitet opiekuńczy został wysłany w r. 1890 do c. k. Namiestnictwa. Projekt ten nie uzyskał wprowadzie zatwierdzenia ze strony c. k. Namiestnictwa z powodu braku odpowiedniego funduszu (wówczas bowiem fundusz ten był znacznie mniejszy), stanowi jednak niezbitý dowód, że się Komitet opiekuńczy na niego zgodził, skoro go po zaopatrzeniu swym podpisem do c. k. Namiestnictwa wysłał.

Ażeby wykazać, jak wówczas Komitet opiekuńczy na swój stosunek do naszego Towarzystwa się zapatrywał, przytaczamy najgłównejsze punkta tego statutu:

§ 1. Fundacya ta nosić będzie po wieczne czasy nazwę: „Dom akademicki Towarzystwa Wzajemnej Pomocy Uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego.

§ 2. Celem fundacyi będzie po wieczne czasy udzielanie niezamownym uczniom Uniwersyt. Jag. a przedewszystkiem członkom Towarzystwa Wzajemnej Pomocy U. U. J. w czasie ich studyów uniwersyteckich bez różnicy wyznania i wydziału, na który uczęszczać będą, jednak wyłącznie narodowości polskiej i rusińskiej, pomieszkań bądź to bezpłatnie, bądź to za czynszem umiarkowanym. W tym celu z funduszków jakie Tow. Wzajemnej Pomocy U. U. J. już przeznaczyło albo w przyszłości przeznaczy i z funduszków, jakie bądź ono samo, bądź też obywatelski Komitet zbierze, ma być w Krakowie wybudowanym „Dom akademicki“ itd.

§ 3. Majątek fundacyi stanowić będzie suma przeznaczona obecnie przez Tow. Wzajemnej Pomocy U. U. J., oraz fundusze, jakie drogą ofiarności publicznej zbierze się w przyszłości. Z majątku tego zakupi obywatelski

komitet opiekuńczy grunt potrzebny pod budowę i wybuduje oraz urządzi dom akademicki, który wcielonym zostaje do majątku fundacyjnego itd.

§ 7. Najpóźniej w trzy miesiące po ukończeniu budowy i uzyskaniu od właściwej Władzy zezwolenia na zamieszkanie domu akademickiego Komitet opiekuńczy odda umeblowany dom akademicki Zarządowi tegoż domu.

§ 8. Zarząd domu akademickiego sprawować będzie 5 członków Towarzystwa Wzajemnej Pomocy U. U. J. wybranych przez Wydział tegoż Towarzystwa. Do zarządu domu akademickiego należeć będzie rozdawanie mieszkań bezpłatnych, ustanawianie wysokości czynszów i ich pobieranie, mianowanie zarządcy, portiera oraz służby domu, wynajmowanie lokali na tanią restaurację, zarządzanie dochodami z czynszów, czuwanie nad wewnętrznym porządkiem, przedsięwzięcie bieżących reperacyj, zakupno mebli celem uzupełnienia inwentarza itp.

§ 9. Obywatelski komitet opiekuńczy będzie czuwać nad tem, aby cel domu akad. był osiągnięty, sprawować kontrolę nad Zarządem domu akad. i zarządem funduszu żelaznego. W szczególności będzie on oznaczał, jaka część odsetek funduszu żelaznego może być użyta na bieżące reperacje i uzupełnienie umeblowania, zezwalał na użycie części funduszu żelaznego na odnowienie lub rozszerzenie domu akad. i jego urządzenia, zajmował się wykonaniem odnowienia domu lub nowej budowy albo zakupnem nowego umeblowania, sprawdzał i zatwierdzał rachunki z dochodów i wydatków Zarządu domu i nadzorował porządek domu akad. Obywatelski Komitet opiekuńczy ma obowiązek wysłać jednego ze stałych swych członków jako Delegata z głosem doradczym na posiedzenia Zarządu. Delegat ten może zawiesić uchwałę Zarządu domu akad. aż do uchwały obywatelskiego Komitetu opiekuńczego. Uchwała obywatelskiego Komitetu opiekuńczego znosząca uchwałę Zarządu ma ten skutek, że uchwała Zarządu nie może być wykonaną.

§ 16. Do ważności zmian w postanowieniach tego aktu potrzeba uchwały Tow. Wzajemnej Pomocy U. U. J. i obywatelskiego Komitetu opiekuńczego.

Jak z powyżej przytoczonych punktów statutu fundacji domu

akad. wynika, miał tenże dom przejść po wybudowaniu na własność Tow. Wzajemnej Pomocy U. U. J. Tymczasem Komitet opiekuńczy przemienił się w r. 1895 w Obywatelskie Towarzystwo Domu akademickiego. Na pozór wydaje się, że to jest tylko całkiem niewinna zmiana formy byłego Komitetu opiekuńczego, która ostatecznie mogła być ze względów prawnych konieczną, atoli tak nie jest — albowiem ze zmianą tą łączy się równocześnie zupełne obalenie dawniejszego stosunku, jaki zachodził pomiędzy naszym Towarzystwem a Komitetem opiekuńczym. Statut Towarzystwa obywatelskiego zastrzega mianowicie temuż Towarzystwu własność a tem samem i Zarząd domu akademickiego, o Towarzystwie Wzajemnej Pomocy zaś wspomina tylko tyle, że na wypadek *śmierci* Obywatelskiego Towarzystwa domu akademickiego tenże dom ma przejść na własność naszego Towarzystwa.

Nie wchodząc już w to, że Komitet opiekuńczy zamienił się w Towarzystwo na podstawie wspomnianego statutu, nie uwzględniając *) § 16. statutu fundacyjnego, zaznaczyć musimy, iż cały ten statut pozbawiający nas prawa własności i Zarządu domu akad. stoi w rażącej sprzeczności z pierwotnym projektem fundacyjnym, na który Komitet opiekuńczy wyraźnie się zgodził. Jednakże i na tem nie dosyć; pominąwszy bowiem sam fakt naruszenia pierwotnego statutu fundacyjnego wyznać musimy otwarcie, aczkolwiek nam to przykro, iż Obywatelskie Towarzystwo Domu akad. nie wypełniło nawet przyrzeczenia danego nam przed rokiem, w myśl którego Towarzystwo to miało wejść w ciągu roku administracyjnego ustępującego Zarządu w prawny stosunek z naszym Towarzystwem, jak to wyraźnie sprawozdanie z r. 1894/5 wykazuje.

Od tego czasu bowiem upłynął już cały rok, a wspomniane Towarzystwo znajduje dla nas tylko słowa takie jak: „*w swoim czasie niewątpliwie się zrobi*“.

W ten sposób komitet, który posiadał fundusze zebrane z inicjatywy młodzieży i dla młodzieży — fundusze, które w żadnym razie **nie były własnością komitetu**, przemieniwszy się w Towarzystwo, stał się **panem** tych funduszków.

Ponieważ wobec takiego stanu rzeczy Towarzystwo nasze nie mogło się z jednej strony zgodzić na to, aby wybudować się ma-

*) Wydział Tow. Wzajemnej Pomocy zgodził się wprowadzić na przekształcenie się Komitetu w Towarzystwo, jednakże nie zgodził się na ten statut, który mu nawet nie został przedłożony.

jący dom akad. pozostał własnością Obywatelskiego Towarzystwa i ażeby młodzież akademicka, która najlepiej zna stosunki materialne biednych kolegów, była pozbawiona wszelkiego wpływu lub też miała tylko ograniczony wpływ na obsadzanie miejsc w tymże domu — a z drugiej strony Towarzystwo nasze nie ma ochoty czekać, aż nad Towarzystwem Obywatelskiem czarny krzyż postawiony będzie — postanowiła młodzież akademicka należąca do Tow. Wzajemnej Pomocy na Walnem zgromadzeniu dnia 28 kwietnia 1896 r. rozpocząć na nowo dalszą akcyę celem wybudowania własnego domu, w razie gdyby Tow. Obywatelskie od zajętego stanowiska nie odstąpiło. Chcąc zaś dać większy nacisk temu postanowieniu uchwaliło Walne Zgromadzenie przenieść ze swoich funduszków 15.000 zlr. do funduszu budowy domu akademickiego, tak że fundusz ten z poprzednią sumą 5.571 zlr. 31 ct. 25 fr., wynosi obecnie 20.571 zlr. 31 ct. 25 fr. Walne Zgromadzenie powzięło tem chętniej tę uchwałę, o ile że dom akad. przyniesie niezamównej młodzieży akad. znacznie większą korzyść, aniżeli martwy kapitał. Zaznaczyć również należy, iż równocześnie zajęliśmy się zbieraniem składek na dom akademicki, w który to sposób powiększyliśmy fundusz budowy domu akad. o 46 zlr. 75 ct., jak już powyżej o tem nadmieniliśmy.

Pomimo wszystkich tych czynności nie chcieliśmy jednak z drugiej strony zrywać wszelkich pomostów, jakie Towarzystwo nasze z Tow. Obywatelskiem łączyły a to tem więcej, skoro dosyć liczni członkowie pierwotnego Komitetu opiekuńczego o zmianie, jaka zaszła, zgoda nie wiedzieli lub też jej przeciwni byli. Mając tę ostatnią okoliczność na względzie wysyłałismy deputacye wydelegowane spośród członków komisji wybranej na owem Walnem Zgromadzeniu do przychylnych młodzieży akad. członków Tow. Obywatelskiego i przedstawiliśmy im słuszność naszych żądań.

Wszystkie jednak zabiegi nasze w tym kierunku odniosły jedynie ten skutek, że do statutu pozbawiającego nas wszelkich praw do domu akad. dołączono zieloną karteczkę, która nam przyrzeka, że stosunek prawny pomiędzy Towarzystwem naszym a Tow. Obywatelskiem będzie później unormowany.

Opierając się na tej karteczce, zwracaliśmy się znowu do życliwych nam obywateli z prośbą o przyspieszenie tej umowy, atoli wszelkie ich usiłowania zostały „*uwiecznione*“ tylko obietnicą.

Ludzie przychylni nam, widząc, że ich zabiegi w celu doprowadzenia do skutku owej umowy, rozbijają się o dziwny opór niektórych członków Tow. Obywatelskiego, w części wystąpili z tegoż

Towarzystwa (W. P. Dr. Adam Asnyk, W. P. Dr. Lesław Boroński), w części zaś przyrzekli sprawę poruszyć i ku końcowi zbliżyć (W. P. Dr. Ferdynand Weigel, W. P. Radca Kwiatkowski).

Nie możemy na tem miejscu przesądzać, jaki obrót weźmie sprawa domu akademickiego; zaznaczyć jednak możemy, że zrobiliśmy wszystko, co mogło sprawę pomyślnie i pokojowo załatwić. Następcy nasi będą musieli prawdopodobnie chwycić się środków energiczniejszych, których i my się nie lękaliśmy, lecz nie chcąc spotkać się z zarzutem ze strony naszych „opiekunów“, że pragniemy z nimi wojny — wyczerpaliśmy wszelkie środki pojednawcze a z nimi — i całą naszą cierpliwość!

Kończąc składamy serdeczne podziękowanie W. PP.: Dr. Adamowi Asnykowi, Dr. Lesławowi Borońskiemu, Dr. Ferdynandowi Weiglowi, Radcy Kwiatkowskiemu i Dr. Krzymuskiemu Edmundowi za Ich trudy i starania w obronie naszych praw.

Komisya ubiorowa.

Nie mała trudność uzyskania kredytu u krawców a następnie ta okoliczność, że kredyt ten, jeżeli już który z kolegów znalazł się w tem szczęśliwem położeniu, zjednać sobie względy jakiegoś krawca, był bardzo drogi, spowodowała nas do utworzenia w Towarzystwie komisji ubiorowej, której celem było usunięcie tych dwóch niedogodności.

Komisya ta powołana do życia przez Wydział wygotowała w nader krótkim czasie regulamin, który z małemi zmianami został przez Wydział przyjęty. W przeciągu kilku dni pozawieraliśmy umowy z Bazarem krajowym, 2 krawcami, 1 szewcem i 1 kapelusznikiem, zastrzegając w nich odpowiedni rabat po części dla Towarzystwa, po części zaś dla członków.

Stosunek wzajemny pomiędzy Towarzystwem a członkami, oraz pomiędzy dostawcami a Towarzystwem został unormowany w ten sposób, że Zarząd udzielał kolegom, chcącym korzystać z komisji ubiorowej po opłaceniu wpisowego do tejże komisji w kwocie 25 ct. na indeksy lub dekrety stypendyjne pożyczek zobowiązując ich do spłacenia tychże ratami w przeciągu 1. półrocza wraz z procentem 6%; Towarzystwo zaś zobowiązało się wypłacać dostawcom wystawione przezeń asygnaty po potrąceniu umówionego rabatu.

Jakkolwiek komisya ubiorowa zaledwie przez jedno półrocze funkcyonowała, to jednak obrót w tejże komisyi jest bardzo znaczny, wynosi mianowicie 598 złr. 84 ct. Nie mniej pod względem finansowym przedstawia się działalność komisyi nader korzystnie, jeżeli zważymy, że w przeciągu kilku miesięcy zdołaliśmy uzyskać z wpi-sowego, procentu i rabatu kwotę 40 złr. 13 ct. jako kapitał gwa-rancyjny komisyi ubiorowej.

Obrót powyżej wykazany stanowi najlepszy dowód, jak dalece tego rodzaju komisya była potrzebna; to też mamy nadzieję, że ko-misya ubiorowa rozwinie się z biegiem czasu bardzo pomyślnie, je-żeli tylko będzie sprężyscie administrowaną.

Komisya lekarska.

Działalność komisyi lekarskiej w naszym towarzystwie zależy wprost od wielkości fundszów, jakimi rozporządza, a że fundusze te nie są wielkie, dlatego i działalność komisyi nie była w tym sto-pniu wydatną, aby potrzebom kolegów w zupełności zadość uczynić.

Pominawszy pracę czysto biurowej natury, jak: wydawanie re-cept i poleceń do lekarzy, głównem zadaniem komisyi lekarskiej jest ocena podań o wody mineralne, miejsca kąpielowe i pożyczki z funduszu chorych.

Przy rozpatrywaniu tych ostatnich podań, uwzględniała komi-sya przede wszystkim petentów dotkniętych chorobami przewlekłymi, mając na uwadze tę okoliczność, że choroby te np. gruźlica jak z jednej strony pozostawione bez leczenia prawie niechybnie kończą się śmiercią, tak z drugiej strony należyte leczone wśród dobrych warunków higienicznych mogą być w zupełności usunięte. I wła-śnie przy niesieniu pomocy takim chorym odczuwać się daje dotkli-wie brak funduszów, wskutek czego nie wszystkim zgłaszającym się kolegom można było udzielić pożyczek w odpowiedniej wysokości tak, iżby wystarczyły na należyte leczenie. Komisya lekarska roz-porządza wprawdzie kilkunastu miejscami kąpielowemi, lecz wysła-nie rzeczywiście ubogich kolegów do zdrojowisk pozostaje zawsze *pium desiderium* wobec niemożności dania im pożyczek wystarczają-cych na całe utrzymanie. Ze zdrojowisk korzystać mogą tylko ci koledzy, którzy znaczną część wydatków pokryć mogą z własnej kieszeni.

Wydawanie recept bezpłatnych zostało w tym roku przez Wydział zniesione; obecnie wpisuje się wszystkie recepty na rachunek Towarzystwa pobrane do ksiąg dłużnych jako dług tytułem pożyczki z funduszu chorych zaciągnięty. Zmiana ta ma bardzo doniosłe znaczenie.

Jeżeli przejrzymy rachunki wystawiane przez aptekę za wydane lekarstwa, przekonamy się, że rok rocznie po paręset zlr. tą drogą ubywa bezpowrotnie z funduszu chorych.

Strata ta była tem dotkliwszą, że recepty wydawano wszystkim a więc i kolegom zamożniejszym, których stać było na kupienie sobie lekarstwa.

Z wód mineralnych miała komisya lekarska do rozporządzenia 220 flaszek wody szczawnickiej i 120 iwonickiej.

Miejsca kąpielowe oddane do dyspozycji naszego Tow. były następujące: w Iwoniczu 5, w Szczawnicy 6, w Jaworzu 2, w Truskawcu 2, wszystkie na całe lato z wolnem mieszkaniem i uwolnieniem od opłaty za kąpiele, w Truskawcu zaś prócz tego z całem utrzymaniem. Przykro jednak dotknął komisję fakt, że restaurator w Truskawcu traktował bardzo poniżająco wysłanego tamże kolegę, czego jednakże nie chcemy kłaść na karb Zarządu kąpielowego.

W tym roku wydano recept: 222, z tych 158 bezpłatnych a 64 zwrotnych; poleceń do pp. lekarzy 135.

Kończąc składamy serdeczne podziękowanie pp. lekarzom za gotowość, z jaką chorym kolegom bezpłatnie pomocy lekarskiej udzielali, jak niemniej powyżej wymienionym Zarządom kąpielowym za ofiarność posuniętą do możliwych granic.

Komisya informacyjna.

Z przykrością musimy zaznaczyć, iż publiczność poszukuje korepetytorów, guwernerów itp. przeważnie dopiero wtedy za pośrednictwem naszego Towarzystwa, gdy ich inną drogą nie mogła znaleźć.

Tłómacząc sobie nieufność tę ze strony publiczności względem naszej komisji informacyjnej tem, że prawdopodobnie dawniej nie zawsze polecało Towarzystwo nasze odpowiednio ukwalifikowanych kolegów, staraliśmy się to domniemane złe naprawić polecając tylko takich kolegów, którzy postępowaniem i wykształceniem dawali rękojmię, że zaufania, jakie komisya w nich pokładała, nie zawiodą.

Oprócz tego ogłosiła komisya informacyjna kilkakrotnie w dziennikach, że pośredniczy w wyszukiwaniu korepetytorów, guwernerów, mundantów, przypominając się w ten sposób publiczności i zachęcając ją do korzystania z naszego pośrednictwa.

Środki te nie pozostały bez skutku, gdyż w tym roku komisya informacyjna była w stanie polecić większą ilość kolegów aniżeli w roku ubiegłym, rozdała mianowicie guwernerek 22, lekcij 12, pisanin 13. Wszystko to jednak wobec daleko większej liczby zgłaszających się kolegów jest niewystarczające.

Ś. p. **Fabjański Władysław**,
rygorozant filozofii, członek zwyczajny Towarzystwa.
Zmarł w Krakowie w b. r.

Ś. p. **Garycki Jan**,
rygorozant medycyny, członek zwyczajny Towarzystwa.
Zmarł w Krakowie dnia 29 października 1896 r.

Ś. p. **Dr. Rosner Antoni**,
prof. Uniw. Jagiell., członek honorowy Towarzystwa.
Zmarł w Krakowie w b. r.

Ś. p. **Dr. Szlachtowski Feliks**,
b. prezydent miasta Krakowa, adwokat krajowy, członek honorowy
Towarzystwa. — Zmarł w Krakowie w b. r.

Ś. p. **Dr. Teichman Ludwik**,
kawaler orderu Franciszka Józefa, b. prof. Uniw. Jagiell. i b. rektor,
radca Dworu, członek honorowy Towarzystwa.
Zmarł w Krakowie w r. 1895.

Ś. p. **Urbańczyk Alojzy**,
słuchacz teologii, członek zwyczajny Towarzystwa.
Zmarł w Krakowie w b. r.

Spokój ich popiołom!

Skład Zarządu Towarzystwa.

Kurator Towarzystwa:

Dr. Edmund Krzymuski, prof. Uniw. Jagiell.

Syndyk Towarzystwa:

Dr. Weigel Ferdynand ¹⁾, adwokat krajowy, b. prezydent m. Krakowa, poseł na Sejm krajowy i deputowany do Rady państwa, radca miejski.

Członkowie Zarządu:

Bielewicz Piotr

prezes.

Tyralski Rafał ²⁾

kontrolor.

Bobrowski Emil

wiceprezes.

Pilarz Wacław ³⁾

skarbnik.

Kunicki Ryszard

sekretarz.

Członkowie Wydziału:

Z Wydziału prawa i administracji:

Berger Arnold,

Brzeski Roman,

Dymek Jan,

Kisiel Władysław ⁴⁾,

Kowań Antoni,

Lewicki Emiljan,

Michejda Władysław,

Minaśowicz Józef,

Szenk Mieczysław ⁵⁾,

Wnęk Józef.

Z Wydziału lekarskiego:

Frączkiewicz Jan,

Hukiewicz Bazyli,

Juzyczyński Antoni,

Kapellner Maurycy,

Kubiszał Stanisław,

Latkowski Józef,

Rappaport Samuel.

¹⁾ Przyjął później obowiązki Syndyka w miejsce Dra Koy'a Michała.

²⁾ Wszedł później w miejsce kol. Krzemieniewskiego Seweryna.

³⁾ Wszedł później w miejsce kol. Isterewicza Stefana.

⁴⁾ Wszedł później w miejsce kol. Niemirowskiego Zygmunta.

⁵⁾ Wszedł później w miejsce kol. Pilarza Wacława.

SPRAWOZDANIE KASOWE.

A) DOCHÓD.

Wyszczególnienie	Fundusz pożyczkowy		Fundusz komisyj ubiorowej		Fundusz chorych		Fundusz rygoroz.		Fundusz nagród		Fundusz im Scipiona		Gotówka roz. fund.		Ogół	
	a) zwycz.		b) obrot.		Zhr.	ct.	Zhr.	ct.	Zhr.	ct.	Zhr.	ct.	Zhr.	ct.	Zhr.	ct.
	Zhr.	ct.	Zhr.	ct.												
Stan kasy w dniu 15/X 1895 r.	5	24	39	52	—	—	95	35	154	200	—	—	652	73	994	38
Wkładki członków zwyczajnych	522	65	—	—	—	—	209	06	209	06	—	—	104	53	1045	30
Wkładki członków honorowych	17	50	—	—	—	—	7	—	7	—	—	—	3	50	35	—
Zwroty rat dłużnych	1997	59	—	—	—	—	799	04	799	04	—	—	399	51	3995	18
Zwroty pożycz. z fund. obrotowego	—	—	4059	66	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4059	66
Zwroty pożycz. z komisyj ubiorowej	—	—	—	—	574	54	—	—	—	—	—	—	—	—	574	54
Wkładki członków komisyj ubior. i rabat od firm tejże komisyj	—	—	—	—	24	30	—	—	—	—	—	—	—	—	24	30
Dochód z marek teatralnych .	19	57	—	—	—	—	7	83	7	83	—	—	3	91	39	14
Odsetki kapitału żelaznego . .	507	48	—	—	—	—	202	99	202	99	113	50	101	49	1173	45
Pożyczka z Kasy Oszczędności .	—	—	800	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	800	—
Dary	45	—	—	—	—	—	218	—	18	—	—	—	9	—	290	—
Gotówka ze spadku po Czytelni Akademickiej	5	—	—	—	—	—	2	—	2	—	—	—	1	—	10	—
Razem	3120	03	4899	18	598	84	1541	27	1247	46	313	50	1275	67	13040	95

Wyszczególnienie

B

ADMINISTRACYA.

	Złr. ct.
Pensya urzędnika sekretarza	255.—
„ „ korespondenta	278·82
Koszta korespondencyi z dłużnikami	80.—
„ sporów sądowych	5·05
Wydatki prezesowskie	100.—
Druki	188·44
Częściowe pokrycie długu z dawniejszych lat w drukarni Jagiellońskiej	33·59
Obsługa, kolędy i inne wydatki administracyjne	123·32
Razem . . .	1064·22

Wierzytelności Towarzystwa.

Według sprawozdania z roku poprzedzającego wierzytelności Towarzystwa wynosiły:

w dniu 15 października 1895 r.	83.987·06
	dopisano odpisano
Za miesiąc październik (od 15-go)	—·— 154·66
„ „ listopad	99·53 327·68
„ „ grudzień	1033·72 509·76
Od 15/10 do 31/12 1895 r.	1133·25 992·10
Przybyło od 15/10 do 31/12 1895 r.	141·15
Stan wierzytelności dnia 31/12 1895	84.128·21
Przybyło tytułem odsetek za rok 1896	2.826·50
Stan wierzytelności dnia 1/1 1896 r.	86.954·71
Do przeniesienia	86.954·71

		Z przeniesienia . . .	86.954·71
		dopisano	odpisano
Za miesiąc	styczeń	255·41	358·38
" "	luty	219·44	622·67
" "	marzec	676·41	504·94
" "	kwiecień	275·22	256·64
" "	maj	725·18	334·38
" "	czerwiec	460·88	380·56
" "	lipiec	948·43	270·32
" "	sierpień i wrzesień .	—·—	159·47
" "	październik (do 15-go)	—·—	214·30
Od 1/1 do 15/10 1896 r. . . .		3.560·97	3.101·66
Przybyło od 1/1 do 15/10 1896 r. . . .			459·31
Stan wierzytelności d. 15/10 1896 r. . . .			87.414·02

Wykaz szczegółowy kapitału żelaznego*).

A) Fundusz pożyczkowy.

I. 4½% Listy zastawne Banku kraj. galic.

Ofiarowany przez JWNą hr. Scipionową
na stały fundusz im. ś. p. Władysł.

Scipiona	L.	1771	1000	złr.
Zakupione z dochodów Towarzystwa	"	1647	1000	"
	"	675	50	"
	"	750	50	"
	"	794	50	"
	"	796	50	"
	"	1651	100	"
	"	3419	100	"
	"	3422	100	"
	"	4854	100	"

II. 4% Listy zastawne Tow. kred. ziemsk. galic.

Zakupione z dochodów Towarzystwa	L.	19272	1000	złr.
	"	21279	100	"
	"	22264	100	" ¹⁾
	"	3740	200	koron
	"	6547	200	"
	"	7179	1000	"
	"	23058	2000	"
	"	23059	2000	"

Do przeniesienia . . 6500 złr.

*) Z powodu niedopełnienia wymaganych formalności, będą dopiero później przeniesione 15000 złr. do fund. budowy domu akad. i 2000 złr. do fund. Kuchni akad.

¹⁾ W miejsce wylos. Listu zast. Banku kraj. gal. l. 641.

Z przeniesienia . . . 6500 złr.

III. 4⁰/₀ Obligacye indemnizacyjne.

Zakupiona z dochodów Towarz.	L.	11325	200	koron
Z dochodów Tow. i z daru Wgo Serafińskiego				
100 K. ofiarowanego na fund. nagród „		5986	2000	„
Z dochodów Towarz. „		1831	100	„ ¹⁾

IV. 4⁰/₀ Obligacye fund. propinac.

Zakupione z dochodów Towarzystwa	{	L.	3530	500	złr. ²⁾
		„	7352	100	„
		„	5342	100	„ ²⁾
		„	17970	100	„ ²⁾
Za rok 1895	{	„	9599	100	„
		„	9988	100	„

V. 4¹/₂ 0/0 Renta wspólna austriacka.

Z dochodów Towarzystwa	{	L.	41249	1000	„
		„	333081	1000	„
		„	468210	1000	„
		„	2184	100	„
		„	163315	100	„
		„	217765	100	„
		„	346585	100	„
		„	346586	100	„
		„	382971	100	„
		„	390622	100	„

VI. Książeczka Kasy Oszcz. m. Krakowa.

Reszta fund. pożyczek.	L.	135518	37·05	złr. ³⁾
Razem			12337·05	złr. ⁴⁾

¹⁾ W miejsce wylos. Listu zast. Banku kraj. gal. l. 674.

²⁾ Obligacye Nr. 5342, 17970 po 100 złr. i Nr. 3530 na 500 złr. (razem 700 złr.) zakupione zostały w miejsce wylos. listów zast. Banku kraj. Nr. 180 na 50 złr., Tow. kred ziem. Nr. 18230 na 100 złr. i Obl. prop. Nr. 3220 na 500 złr. (razem 650 złr.) z dodaniem 37 złr. 75 ct. z książeczki Kasy Oszcz. Nr. 135518.

³⁾ Z sumy w przeszłym roku wykazanej wzięto jak wyżej pod ¹⁾ 37 złr. 35 ct. na zakupno pap. wart.; ze zysku zaś przy zamianie przybyło 23 złr. 08 ct. co z pozostałą resztą 13 złr. 97 ct. czyni 37 złr. 5 ct.

⁴⁾ W tej sumie jest już odjęte 100 koron, które będą wliczone przy funduszu nagród.

B) Fundusz chorych.

I. $4\frac{1}{2}\%$ Listy zastawne Banku kraj. galic.

Ofiarowany przez Wgo Dr. Heitzmanna	. L.	173	50	złr.
„ „ śp. Prof. Madurowicza	. „	316	100	„
„ „ „ Dr. Nowickiego	. „	2796	100	„
Ofiarowane na fundusz im. ś. p. Dr. K. Gramatyki	{ L.	1208	100	złr.
	{ „	2810	100	„
	{ „	3395	100	„
	{ „	3491	100	„
	{ „	3744	100	„
Zakupione z dochodów Towarzystwa	{ „	7007	100	„
	{ „	6566	100	„
	{ „	6568	100	„
Ofiarowany przez JWP. Aleksandrę z Bor- kowskich Ulanowską na fund. im. ś. p. Dr. Kazimierza Ulanowskiego	. „	3673	500	„
	. „	7466	1000	„

II. 4⁰/₀ Listy zastawne Tow. kred. ziemsk. galic.

Zakupiony z dochodów Towarzystwa (600 zł.)

z daru dr. Jakubowskiego (300 zł.)

i z daru dr. Warschauera (100 zł.)

Ofiar. na fund. im. ś. p. Dr. K. Gramatyki	{	L.	4413	200	„ ¹⁾
		„	23732	200	„ ²⁾
Z dochodów Tow. (300 złr.) z fund. im. śp. Dr. K. Gramatyki (100 złr.) i z daru JW. Prof. Mikulicza (100 złr.)	{	„	7596	1000	„ ³⁾

III. 4°/0 Obligacye indemnizacyjne.

Zakupione z daru Dr. Jakubowskiego	$\left\{ \begin{array}{l} \text{L.} \quad 9204 \quad 200 \text{ K.} \\ \text{„} \quad 9205 \quad 200 \text{ „} \\ \text{„} \quad 9206 \quad 200 \text{ „} \end{array} \right.$
Z dochodów Towarzystwa	$\left\{ \begin{array}{l} \text{„} \quad 11005 \quad 200 \text{ „} \\ \text{„} \quad 11007 \quad 200 \text{ „} \end{array} \right.$
Do przeniesienia . .	4750 złr.

1) W miejsce wylos. L. zast. B. kraj. l. 291.

2) " " " " " " " " 1. 5084.

3) „ „ „ L. zast. Tow. kred. ziem. l. 1327, 20051, 20275 po 100 złr. dodając z dochodów Tow. w r. 1895 197 złr.; resztę 20 złr. 57 ct. złożono na książeczkę Kasy Oszczędności L. 112650.

Z przeniesienia . . . 4750 złr.

IV. 4⁰/₀ Obligacye fund. propin.

Z dochodów Towarzystwa { „ 3818 1000 złr.
 „ 17971 100 „ ¹⁾

V. Renta wspólna austriacka.

Z dochodów Towarzystwa { L. 7524 50 „
 „ 21825 50 „

VI. Losy.

0⁰/₀ Los Palfi'ego ofiarowany przez JW.

Prof. Trzebieckiego L. 87013 40 „

0⁰/₀ Los węgierski czerw. krzyża ofiarowany serya 4395

na fund. im. ś. p. Dr. K. Gramatyki Nr. 75 5 „

VII. Akcya Tow. akc. „Bank ziemski“ w Poznaniu.

Ofiarowana przez Prof. i Doc. Uniw. Jag. L. 286 1000 Mk.

VIII. Książeczki Kasy Oszczędn. m. Krakowa.

Ofiarowane przez ś. p. P. Gramatykową { L. 120758 3— złr.
 na fund. im. Dr. K. Gramatyki { „ 135504 378·53 „

Reszta fund. chorych „ 112650 48·86 „ ²⁾

Razem . . 6425·39 złr.
 1000 Mk.

C) Fundusz rygorozalny.

I. 4¹/₂ ⁰/₀ Listy zast. Banku kraj. galic.

Ofiarowane przez Wgo Klobasę . . . { L. 2473 1000 złr.
 „ 2756 1000 „ „
 „ 322 500 „
 Zakupiony z dochodów Towarzystwa . . „ 1893 500 „

II. 4⁰/₀ Listy zast. Tow. kred. ziem. galic.

Z daru Wgo Klobassy (600 złr.) i z docho-

dów Towarzystwa L. 11663 2000 Koron

Zakupione z dochodów Towarzystwa . { „ 8936 200 „
 „ 1327 200 „ ³⁾
 „ 20051 200 „ ³⁾
 „ 20275 200 „ ³⁾

Do przeniesienia . . 4400 złr.

¹⁾ W miejsce wylos. listu zast. Banku kraj. L. 2377; resztę 1 złr. 75 ct. złożono na książ. Kasy Oszcz. L. 112650.

²⁾ Na tę książeczkę przybyło 25 złr. 32 ct. z reszt pozost. po zakupnie pap. wart.

³⁾ Zakupione z dochodów Tow. za r. 1895.

Z przeniesienia . . . 4400 złr.

III. 4⁰/₀ Obligacya długu państw. węg.

Ofiarowana przez Wgo Prof. Pareńskiego L. 55504 100 złr.

IV. 4⁰/₀ Obligacya indemnizacyjna.

Ofiarowana przez JW. Dr. J. Majera . . L. 2039 100 koron

V. 4⁰/₀ Obligacye fund. propin.

Zakupiona z dochodów Towarzystwa . . . L. 5455 500 złr.

„ z daru Wgo Hankiewicza . . „ 6455 100 „

„ z zapisu ś. p. Mauryc. Fiericha „ 8932 100 „

„ z dochodów Towarzystwa . . „ 8933 100 „

„ „ „ i z daru

JWgo Prof. Pareńskiego (35 złr.) „ 8934 100 „

VI. 4²/₁₀ 0/0 Renta wspólna austr.

	$\left\{ \begin{array}{l} \text{L. 314786} \\ \text{„ 337565} \\ \text{„ 124302} \\ \text{„ 249979} \\ \text{„ 375537} \\ \text{„ 377585} \\ \text{„ 398056} \\ \text{„ 419896} \\ \text{„ 297617} \\ \text{„ 400607} \end{array} \right.$	1000	„
		1000	„
		100	„
Ofiarowane przez Wgo Klobasę . . .		100	„
		100	„
		100	„
		100	„
		100	„
Zakupione z dochodów Towarzystwa . . .		100	„
		100	„

VII. Książeczki Kasy Oszczędn. m. Krakowa.

Fundusz promocyjny St. hr. Tarnowskiego L. 96883 370 złr. ¹⁾

Reszta funduszu rygorozalnego . . . „ 118339 —69 „ ²⁾

Razem . . . 825439 złr.

D) Fundusz nagród.

I. 4¹/₂ 0/0 List zast. Banku kraj. galic.

Zakupiony z daru Wgo Gilewskiego . . L. 8874 100 złr.

II. 4⁰/₀ Listy zast. Tow. kred. ziem. galic.

Zakupiony z zapisu ś. p. Dr. Dietla i z do-

chodów Towarz. L. 28230 2000 koron

Zakupiony z daru Wgo Gilewskiego . . „ 1539 200 „

Do przeniesienia . . 1200 złr.

¹⁾ Wykazane w przeszłorocznem sprawozdaniu 950 złr. było i jest wypożyczone na wsparcia promocyjne, a pozostała reszta wynosi, jak wyżej 3 złr. 70 ct

²⁾ Wyjęto 77 złr. 92 ct. przy zakupie Listów zast. Tow. Kred. gal. L. 1327,20051,20275.

Z przeniesienia . . . 1200 złr.

III. 4⁰/₀ Obligacje indemnizacyjne.

Ofiarowana przez ks. Biskupa Pukalskiego L.	8475	200	koron
„ „ Wgo Łętowskiego . . . „	13875	200	„
„ „ Wgo Serafińskiego a znaj- dujące się w fund. pożyczk. w obli- gacyi indemniz. „	5986	100	„

IV. 4²/₁₀ Renta wspólna austr.

Z daru WP. Kochanowskiej L.	6958	50	złr.
---------------------------------------	------	----	------

V. Zapis ś. p. L. Helzla zahypotekowany.

na 5 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ na realności L. 237 Dz. I. . . .	1000	„
---	------	---

VI. Księżeczka Kasy Oszczęd. m. Krakowa.

Reszta fund. nagród L.	146524	43·90	złr.
Razem	2543·90	złr.	

E) Fundusz budowy domu akad.

I. 4¹/₂⁰/₀ Listy zast. Banku kraj. galic.

Zakupiony z daru ks. Prałata Skrzyńskiego L.	6451	1000	złr.
„ „ „ „ „	113	100	„
Zakupione z dochodów Towarzystwa	$\left\{ \begin{array}{l} \\ \\ \\ \end{array} \right.$	215	100 „
		866	100 „
		520	100 „
		521	100 „
Z zamiany książeczki udziału Towarz. za- liczkowego krakowskiego „	4528	100	„

II. 4⁰/₀ Listy zast. Tow. kred. ziem galic.

Zakupiony z dochodów Towarzystwa .	$\left\{ \begin{array}{l} \text{L.} \\ \text{i} \end{array} \right.$	4906	200	koron
„ „ „		10205	1000	„
Komisyi budowy domu akad.	$\left\{ \begin{array}{l} \\ \end{array} \right.$	11664	2000	„
		11665	2000	„

III. 4⁰/₀ Obligacje fund. propin.

Z składek b. Czytelni akad. w Krakowie . L.	8935	100	złr.
Z dochodów komisji budowy domu akad. i składek Czytelni „	8631	100	„
Z dochodów kom. bud. dom. akad. i z dochod. Tow. Wzaj. Pom. „	5518	500	„
Do przeniesienia	4900	złr.	

Z przeniesienia . . 4900 złr.

IV. Obligi Tow. gimn. „Sokół”.

Z zapisu ś. p. Adama Żychonia ofiarowane przez WP. Iżę Żychoń	L.	41	10 złr.
	„	42	10 „
	„	43	10 „
	„	44	10 „
	„	45	10 „
	„	46	10 „
	„	47	10 „
	„	48	10 „
	„	49	10 „
	„	50	10 „

V. Los wystawy paryskiej z r. 1889.

Ofiarowany przez Wgo Dra Bucewicza . . L. 195683 25 fr.

VI. 4²/₁₀‰ Renta wspólna austr.

Ofiarowane przez Przew. Ks. Prał. Skrzyńskiego	L.	4491	50 złr.
	„	173025	100 „
	„	403040	100 „

VII. Książeczki Kasy Oszczęd. m. Krakowa.

Nr. 114089	21·31 złr.
„ 119571	300— „
Razem	5571·31 złr.
	25 fr.

F) Reszty z różnych funduszów.

Książeczka Kasy Oszczęd. m. Krakowa . . L. 120708 3·35 złr.¹⁾

¹⁾ W przeszłorocznem sprawozdaniu było z powodu myłki drukarskiej wykazane 5 złr. 35 ct.

Poczet członków Towarzystwa.

Dobrze zasłużeni:

(Bene meriti).

Dr. Czarnocki Karol.

Dr. Serbeński Walery.

Członkowie honorowi:

Abakanowicz Bruno, prof. Politechniki lwowskiej.

Dr. Adamkiewicz Albert, prof. Uniw. Jagiell.

Dr. Asnyk Adam, radca miejski, literat.

Bałucki Michał, literat w Krakowie.

Barabasz Wiktor, dyrektor Tow. muzycznego.

Baranowski Teodor, prezes Izby handlowej krakowskiej, radca miejski.

Bartoszewicz Kazimierz, literat w Krakowie.

Dr. Bobrzyński Michał, b. prof. Uniw. Jagiell., wiceprezydent Rady szkolnej krajowej.

Boguński Mieczysław, prof. b. Instytutu technicznego.

Dr. Boroński Lesław, b. prezes Towarzystwa w r. 1887/8, adwokat.

Dr. Browicz Tadeusz, prof. Uniw. Jagiell., b. Rektor.

Dr. Buczewicz Nestor w Warszawie.

Dr. Bujwid Odo, prof. Uniw. Jagiell., radca miejski.

Dr. Bylicki Franciszek, b. prezes Towarzystwa w r. 1867/8, prof. III. gimn. w Krakowie.

Ks. Dr. Chotkowski Władysław, prof. Uniw. Jagiell., poseł do Rady państwa.

- Cieglewicz Władysław, b. podskarbi Towarzystwa w r. 1879/80, urzędnik kolei rządowej w Bolechowicach.
- Cielecki Włodzimierz, właściciel dóbr ziemskich w Byczkowcach.
- Hr. Cieszkowski Zygmunt w Krakowie.
- Dr. Creizenach Wilhelm, prof. Uniw. Jagiell.
- Dr. Cyfrowicz Leon, prof. Uniw. Jagiell. i sekretarz; jeden z założycieli Towarzystwa, a następnie sekretarz Tow. Wzajemn. Pomocy w r. 1866 i 1866/7, radca miejski.
- Ks. Dr. Czerlunczakiewicz Józef, b. prof. Uniw. Jagiell.
- Dr. Czerny-Szwarzenberg Franciszek, prof. Uniw. Jagiell.
- Dr. Czerny-Szwarzenberg Bolesław, b. podskarbi Towarzystwa w r. 1875/6, adwokat w Krakowie.
- Dr. Dadlez Wilhelm, adwokat krajowy w Krakowie.
- Dr. Damski Wacław, w Jaworzniu, b. prezes Towarz. w r. 1882/3.
- Dobja Józef, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1879/80.
- Dolański Feliks, właściciel dóbr ziemskich w Grębowie.
- Dr. Domański Stanisław, prof. Uniwersytetu Jagiell., radca miejski.
- J. E. Dr. Dunajewski Julian, b. prof. i rektor Uniwersytetu Jagiell., b. minister skarbu, poseł na Sejm kraj., członek Izby panów austr. Rady państwa.
- Federowicz Jan, właściciel handlu win, radca miejski.
- Dr. Fierich Edward, kawaler orderu Franciszka Józefa, b. prof. i rektor Uniw. Jagiell., Radca Dworu.
- Hr. Florkiewicz Ozdoba Juliusz, właściciel dóbr ziemskich z Młoszowic.
- Gawalewicz Marian, literat w Warszawie.
- Dr. Gluziński Antoni, b. prezes Towarzystwa w r. 1879/80, prof. Uniwersytetu Jagiell.
- Dr. Głuchowski Mieczysław, b. prezes Towarzystwa w r. 1883/4, 1884/5, 1885/6, lekarz we Lwowie.
- Górczyńska Marya, właścicielka dóbr ziemskich w Stryszowie.
- Dr. Halban Leon, kawaler orderu korony żelaznej II. kl., prof.
- Dr. Harajewicz Jan, dyrektor szpitala św. Łazarza w Krakowie.
- Dr. Heizman Udalryk, b. profesor i rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego.
- Horodyńska Zofia, właścicielka dóbr ziemskich w Zbydniowie.
- Dr. Hankiewicz Habdank Hilary, b. sekretarz, b. prof. Uniwersytetu Jagiell.
- Dr. Jakubowski Maciej, prof. Uniwersytetu Jagiell., dyrektor szpitala św. Ludwika.

- Dr. Jakubowski Faustyn, adwokat kraj., radca miejski.
- Dr. Kański Mikołaj, adwokat krajowy w Krakowie.
- Dr. Kasperek Franciszek, kawaler orderu korony żelaznej II. klasy, prof. Uniw. Jagiell. i były rektor, radca miejski.
- Dr. Koy Michał. b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1877/8, b. Syndyk *Towarzystwa Wzaj. Pomocy*, adwokat krajowy w Krakowie.
- Dr. Korezyński Edward, wiceprezes Towarzystwa w roku 1866/7, prof. Uniw. Jagiell. i b. rektor, przewodn. Towarzystwa budowy domu akademickiego.
- Królikowski Stanisław, były prezes Towarzystwa w roku 1871/2 w Krakowie.
- Ks. kan. Królikowski Józef, b. prof. Uniw. Jagiell.
- Dr. Krzymuski Edmund, prof. Uniwersytetu Jagiell., *kurator Towarzystwa*.
- Krzyżanowski Kazimierz, b. podskarbi Towarzystwa w r. 1873/4.
- Dr. Lachowicz Zdzisław, b. prezes Towarzystwa w roku 1873/4 i 1874/5, lekarz we Lwowie.
- Ks. Dr. Lenkiewicz Zygmunt, b. prof. Uniwersytetu Jagiell., kanonik katedry lwowskiej.
- Lisowski Zygmunt, kandydat Uniwersytetu odeskiego.
- J. E. Dr. Majer Józef, członek Izby panów austr. Rady państwa, b. prezes Akademii Umiejętności; b. prof. i rektor Uniwersytetu Jagiell.
- Dr. Markiewicz Władysław, adwokat krajowy w Krakowie.
- Marszałkiewicz Maksymilian, właściciel dóbr ziemskich w Kamienicy.
- Dr. Mikulicz Jan, b. prof. Uniwersytetu Jagiell., prof. Uniwersytetu w Wrocławiu.
- Milieski Alfred, właściciel dóbr ziemskich w Piekarach.
- Modrzejewska Helena, artystka dramatyczna.
- Dr. Morawski Kazimierz, prof. Uniw. Jagiell.
- Hr. Mycielski Franciszek, właściciel dóbr ziemskich w Wiśniowej, prezes Rady powiatowej.
- Dr. Małdziński Alfons, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1872/3, naczelnik c. k. Sądu powiat. w Chrzanowie.
- Münnich Władysław, b. wiceprezes Towarzystwa w roku 1870/1 i 1871/2, prokurator.
- Dr. Neumann Karol, b. wiceprezes Towarzystwa w roku 1874/5, adwokat w Gorlicach.
- Dr. Obaliński Alfred, prof. Uniw. Jagiell.

- Dr. Obtulowicz Ferdynand, b. wiceprezas Towarzystwa w r. 1873/4, lekarz we Lwowie.
- Dr. Pareński Stanisław, podskarbi Towarzystwa w r. 1876, prof. Uniw. Jagiell., radca miejski.
- Dr. Paszkowski Stanisław, prymaryusz szpitala św. Łazarza, radca miejski.
- Ks. Dr. Pawlicki Stefan, prof. Uniw. Jagiell.
- Ks. kan. Dr. Pelczar Józef, kawaler orderu korony żelaznej II. kl., prof. Uniw. Jagiell., b. rektor.
- Dr. Raszke Władysław, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1878/9. adwokat w Żywcu.
- Dr. Rosenblatt Józef, prof. Uniw. Jagiell., radca miejski.
- Romer Konstanty, właśc. dóbr ziemsk. w Jodłowniku.
- Dr. Rostański Józef, prof. Uniw. Jagiell.
- Ks. Rozwadowski Jakób, proboszcz w Starym Sączu.
- Rząca Karol, wł. fabryki wód gazowych, radca miejski.
- Dr. Ściborowski Władysław, prezes Towarzystwa Dobroczyńności.
- Siemianowski Maksymilian, c. k. pens. radca Namiestn.
- Ks. Siemiński Jan.
- Sienkiewicz Henryk, literat w Warszawie.
- Ks. Skrzyński Henryk, kanonik i prałat w Wieliczce.
- Dr. Smolka Stanisław, prof. Uniw. Jagiell., b. rektor, generalny sekretarz Akademii Umiejętności.
- Ks. kan. Dr. Spis Stanisław, prof. Uniw. Jagiell. i b. rektor.
- Dr. Straszewski Maurycy, prof. Uniw. Jagiell., deputowany do Rady państwa.
- Świerz Leopold, jeden z założycieli Towarzystwa Wzaj. Pomocy, a następnie prezes w r. 1886, b. prof. przy gimnazjum św. Anny w Krakowie.
- Szembek Jerzy, b. podskarbi Towarzystwa w r. 1869/70.
- Dr. Szwarz Emil, b. prezes Towarzystwa w r. 1869/70, adwokat krajowy w Krakowie.
- Hr. Tarnowski Stanisław, komandor orderu Franc. Józefa, prof. i b. rektor Uniw. Jagiell., prezes Akademii Umiejętności, radca miejski, poseł na Sejm krajowy.
- Turnau Ludwik, b. wiceprezes Towarzystwa w r. 1867/8.
- Dr. Weigel Ferdynand, adwokat krajowy, b. prezydent m. Krakowa, poseł na Sejm Krajowy i deputowany do Rady państwa, radca miejski, *Syndyk Towarzystwa Wzaj. Pom.*

Włodek Zdzisław, b. podskarbi Towarzystwa w roku 1874/5, właściciel dóbr ziemskich w Dąbrowicy, poseł do Rady państwa.

Dr. Wróbel, prof. Uniwersytetu w Czerniowcach.

Dr. Zakrzewski Wincenty, prof. i w r. 1890/1 rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Dr. Zaleski Karol, b. prezes Towarzystwa w r. 1881/2.

Znamięcka Bogumiła, właścicielka dóbr w Zębrzycach.

Dr. Zoll Fryderyk, kawaler orderu korony żelaznej II. kl., prof. Uniw. Jagiell. i b. rektor, były kurator Tow. Wzaj. Pom. U. U. J. (przez lat 22), wiceprezes Akademii krakowskiej, członek Izby, panów austr. Rady państwa, Radca miejski i t. d.

Żółtowski Ignacy, obywatel m. Krakowa.

Członkowie zwyczajni.

Z Wydziału prawa i admin.

1. Albrecht Jan.	35. Dach Adolf.
2. Ameisen Marek.	36. Dąbrowski Stanisław.
3. Antoniewicz Henryk.	37. Dembowski Zygmunt.
4. Atlas Samuel.	38. Dobrzański Michał.
5. Babicz Edward.	39. Dryś Piotr.
6. Baczakiewicz Jan.	40. Drzygiewicz Władysław.
7. Bajda Andrzej.	41. Dubil Stefan.
8. Bajorek Józef.	42. Dworak Władysław.
9. Bałanda Wiktor.	43. Dymek Jan.
10. Banaś Antoni.	44. Dziedzicki Kazimierz.
11. Bauer Ludwik.	45. Ebersohn Edward.
12. Beranek Stanisław.	46. Eker Albert.
13. Berger Arnold.	47. Firliciński Adam.
14. Bielewicz Piotr.	48. Fischer Edmund.
15. Bielski Mieczysław.	49. Garfunkel Leon.
16. Błachociński Antoni.	50. Ginalski Stanisław.
17. Bocheński Feliks.	51. Głodkiewicz Władysław.
18. Bonhard Józef.	52. Goldberg Szaja.
19. Brandowski Alfred.	53. Goldman Maurycy.
20. Brason Ludwik.	54. Gołąb Stanisław.
21. Brezina Wład. Henryk.	55. Gołba Józef.
22. Brzeski Józef.	56. Groblicki Błażej junior.
23. Brzeski Roman.	57. Groblicki Błażej senior.
24. Buzek Józef.	58. Grucel Wojciech.
25. Chmurski Antoni.	59. Grüner Ignacy.
26. Chrząszcz Jakób.	60. Gutman Józef.
27. Chrząszczewski Tadeusz.	61. Haduch Ludwik.
28. Cichomski Stanisław.	62. Hausser Ludwik.
29. Clossman Karol.	63. Herbst Salomon.
30. Cyga Władysław.	64. Herold Władysław.
31. Cymbrykiewicz Józef.	65. Hinzinger Roman.
32. Czarnocki Zdzisław.	66. Horowitz Maurycy.
33. Czarny Kazimierz.	67. Hubacek Hilary.
34. Czop Jan.	68. Hubert Kazimierz.

69. Jachna Jan.
70. Janik Wojciech.
71. Jarosz Rajmund.
72. Jasiński Bogusław.
73. Jaworski Witold.
74. Jakała Wojciech.
75. Jelonek Bruno.
76. Jędrzejowicz Zdzisław.
77. Josse Alfred.
78. Kaczorowski Włodzimierz.
79. Kaden Witold.
80. Kahl Eugeniusz.
81. Kalczyński Teodor.
82. Kasperek Adam.
83. Kinel Ignacy.
84. Kisiel Władysław.
85. Klakurka Władysław.
86. Kleinmann Feliks.
87. Kłodziński Kazimierz.
88. Kolbuszewski Franciszek.
89. Konopka Adam.
90. Korezyński Edward.
91. Korolewicz Władysław.
92. Kowanec Marcin.
93. Kovař Antoni.
94. Kozłowski Jan.
95. Kozłowski Mieczysław.
96. Krawczyk Michał.
97. Krzysztofowicz Juljusz.
98. Kupeczyk Józef.
99. Kurzawa Władysław.
100. Kutrzeba Stanisław.
101. Kwarciany Jakób.
102. Kwieciński August.
103. Lambor August.
104. Langrok Rudolf.
105. Laskowski Władysław.
106. Leonhard Stanisław.
107. Lewicki Emiljan.
108. Łachecki Kazimierz.
109. Łachociński Adam.
110. Łukaszewski Stanisław.
111. Macheles Zygmunt.
112. Malik Włodzimierz.
113. Matusiński Stanisław.
114. Mayzel Kazimierz.
115. Mazurkiewicz Józef.
116. Meiss Karol.
117. Michejda Władysław.
118. Midowicz Ludwik.
119. Mierzwa Jan.
120. Mieśowicz Władysław.
121. Mika Franciszek.
122. Miliński Kazimierz.
123. Minasowicz Józef.
124. Minkiński Antoni.
125. Miśko Florjan.
126. Moskwa Józef.
127. Moszyński Stefan.
128. Mrdacek Emil.
129. Mróz Adam.
130. Mussil Leopold.
131. Muszyński Jerzy.
132. Nachajski Tomasz.
133. Nadel Maksymilian.
134. Noel Eugeniusz.
135. Nowaczyński Adolf.
136. Nowak Franciszek.
137. Nowak Kasper.
138. Nowotny Jan.
139. Odzierzyński Włodzimierz.
140. Ostrowski Adam.
141. Otowski Roman.
142. Ottman Włodzimierz.
143. Parzeński Jan.
144. Pelc Stefan.
145. Pepera Wojciech.
146. Pilarz Wacław.
147. Piotrowski Zygmunt.
148. Pogorzelski Dyonizy.
149. Polony Tadeusz.
150. Prepelićay Franciszek.
151. Przestrzelski Michał.
152. Przychodzki Marjan.
153. Pustowski Ksawery.
154. Rapaport Edmund.
155. Rączka Antoni.
156. Reich Pinkas.
157. Reiner Zygfryd.
158. Reiner Leon.
159. Röhr Ludwik.
160. Romański Adam.
161. Rozmanith Antoni.
162. Roztworowski Stanisław.
163. Ruciński Jan.
164. Rynczarski Jan.

165. Sapecki Wojciech.	201. Szydłowski Michał.
166. Saroma Władysław.	202. Talasiewicz Stefan.
167. Schule Tadeusz.	203. Taniewski Alfred.
168. Scipio Roman.	204. Tarsa Jakób.
169. Sentek Władysław.	205. Tislowie Ignacy.
170. Sikora Emil.	206. Trybulec Franciszek.
171. Sikorski Stanisław.	207. Trzpis Henryk.
172. Siudut Andrzej.	208. Turek Wiktor.
173. Skarbek Romuald.	209. Turnau Marjan.
174. Skawski Marjan.	210. Urbański Władysław.
175. Skorupski Franciszek.	211. Wachsmán Izidor.
176. Skowroński Michał.	212. Wacławowicz Kazimierz.
177. Skrzydylka Władysław.	213. Wądowski Stefan.
178. Skudrzyk Jan.	214. Walencinowicz Adolf.
179. Ślósarz Antoni.	215. Warzeszkiewicz Kazimierz.
180. Smolik Wiktor.	216. Wasserberger Leon.
181. Sroczyński Ludwik.	217. Weissblum Józef.
182. Sroczyński Maksymiljan.	218. Wilson Stanisław.
183. Starzewski Jerzy.	219. Wiślocki Franciszek.
184. Starzyński Witold.	220. Wnęk Józef.
185. Stolfi Emil.	221. Wolff Eugeniusz.
186. Stopka Andrzej.	222. Wolf Jan.
187. Straszewski Michał.	223. Wróbel Teofil.
188. Styczeń Stanisław.	224. Wróblewski Władysław.
189. Świądrowski Władysław.	225. Wybranowski Leoncyusz.
190. Świerzewicz Karol.	226. Wygoda Michał.
191. Święciecki Jan.	227. Zając Franciszek.
192. Świgost Michał.	228. Zajączkowski Henryk.
193. Syrop Michał.	229. Zamorski Mateusz.
194. Szajer Władysław.	230. Zaucha Jan.
195. Sezaniewski Stefan.	231. Zawistowski Lucyan.
196. Szepański Kazimierz.	232. Zbyszewski Bronisław.
197. Szenk Mieczysław.	233. Zelt Salomon.
198. Szmuc Henryk.	234. Ziemiański Stanisław.
199. Szumilas Józef.	235. Żmuda Franciszek.
200. Szwarc Adolf.	

Z Wydziału lekarskiego:

1. Aksentowicz Kazimierz.	10. Biesik Herman.
2. Barberowski Karol.	11. Birkenfeld Karol.
3. Bardach Józef.	12. Blassberg Maksymiljan.
4. Batko Józef.	13. Bobrowski Emil.
5. Baumfeld Ludwik.	14. Bochenek Adam.
6. Bernaciński Mieczysław.	15. Bocheński Kazimierz.
7. Better Izaak.	16. Boczar Stanisław.
8. Bieczyński Stanisław.	17. Bross Leon.
9. Bier Leonard.	18. Budzyński Kazimierz.

19. Cetnarowski Edward.
20. Chrzanowski Gustaw.
21. Chwalibóg Marcin.
22. Czaykowski Antoni.
23. Dakura Józef.
24. Dattner Hugo.
25. Dašek Walentynian.
26. Dittersdorf Paweł.
27. Dmochowski Stefan.
28. Droba Stanisław.
29. Dubiszewski Ludomir.
30. Dziewoński Władysław.
31. Ehrenpreiss Edward.
32. Eisen Ludwik.
33. Eisenberg Filip.
34. Englaender Bernard.
35. Fibich Józef.
36. Filipowicz Władysław.
37. Flis Kazimierz
38. Fonferko Adam.
39. Frączkiewicz Jan.
40. Furko Julian.
41. † Garycki Jan.
42. Gastman Feliks.
43. Gawlik Stanisław.
44. Gąsiorowski Stanisław.
45. Gerzabek Bolesław.
46. Glaser Henryk.
47. Gliński Leon Konrad.
48. Gnoiński Michał.
49. Godlewski Emil.
50. Godlewski Marjan.
51. Gogulski Józef.
52. Goldsand Jakób.
53. Goldwasser.
54. Gólski Stanisław.
55. Grodzki Zdzisław.
56. Grünwald Wilhelm.
57. Haecker Samuel.
58. Harasowski Aleksander.
59. Hopfen Samuel.
60. Hukiewicz Wasyl.
61. Isterewicz Stefan.
62. Iwanec Michał.
63. Janiszewski Tomasz.
64. Jankowski Wiktor.
65. Jasiński Władysław.
66. Jastrzębski Marjan.
67. Juzyczyński Antoni.
68. Kafel Władysław.
69. Kamiński Jan.
70. Kapellner Maurycy.
71. Kapellner Maksymiljan.
72. Karaś Andrzej.
73. Karcz Aleksander.
74. Karwowski Stanisław.
75. Kibitz Leon.
76. Kłuszyński Henryk.
77. Kolasiński Tadeusz.
78. Korzybski Alojzy.
79. Kostanecki Napoleon.
80. Krobicki Stanisław.
81. Kruszyński Władysław.
82. Kubisztal Stanisław.
83. Kułakowski Rudolf.
84. Kunicki Ryszard.
85. Kurkiewicz Stanisław.
86. Latkowski Józef.
87. Leinkram Michał.
88. Lewicki Hipolit.
89. Liebeskind Józef.
90. Ligeża Józef.
91. Machauf Wilhelm.
92. Majewicz Edmund.
93. Mańkowski Henryk.
94. Markiewicz Jan.
95. Masłowski Józef.
96. Masny Ignacy.
97. Mazurkiewicz Jan.
98. Merunowicz Tadeusz.
99. Michnik Antoni.
100. Mięslowicz Erwin.
101. Miszewski Stan. Kordjan.
102. Mossoczy Stanisław.
103. Münz Natan.
104. Niemczewski Jan.
105. Nimand Samuel.
106. Nitsch Roman.
107. Nowak Dyonizy.
108. Ogonek Antoni.
109. Orłowski Władysław.
110. Owsiniński Józef.
111. Ożwad Marjan.
112. Pacyna Józef.
113. Panek Kazimierz.
114. Pasiecznicki Eugeniusz.

115. Piasecki Eugeniusz.
116. Pilecki Oktawjan.
117. Potok Hieronim.
118. Prasehil Tadeusz.
119. Precel Gustaw.
120. Przybylski Stanisław.
121. Puzon Roman.
122. Rappaport Samuel.
123. Reich Simche.
124. Ruczka Aleksander.
125. Rychłowski Kazimierz.
126. Rzegociński Bolesław.
127. Sałaban Leopold.
128. Schmidt Seweryn.
129. Siegel Zygmunt.
130. Siewierski Piotr.
131. Silbermann Aron.
132. Skórski Włodzimierz.
133. Smolin Bazyli.
134. Sokołowski Tadeusz.
135. Sołtys Mieczysław.
136. Stankiewicz Wojciech.
137. Staszewski Mieczysław.
138. Stefanyk Wasyl.
139. Stein Leon.
140. Stobiecki Zdzisław.
141. Strasser Efraim.
142. Stronczak Kazimierz.
143. Świątkowski Stefan.
144. Syliwanowicz Kazimierz.
145. Szadkowski Piotr.
146. Szamota Stanisław.

147. Szatkowski Alojzy.
148. Szmiger Jozafat.
149. Szostkiewicz Karol.
150. Sztajermark Zygmunt.
151. Szwed Teofil.
152. Tempka Marjan.
153. Teufel Salomon.
154. Toczyski Franciszek.
155. Tokarski Feliks.
156. Turnheim Saul.
157. Wachtel Zygmunt.
158. Wajgel Eugeniusz.
159. Walsleben Teodor.
160. Wąsowicz Zygmunt.
161. Wątorek Adolf.
162. Wespąński Antoni.
163. Wierzbicki Zygmunt.
164. Wiselmann Józef.
165. Wilczek Kazimierz.
166. Witoszyński Jan.
167. Wójtowicz Julian.
168. Wyrobek Emil.
169. Zagórski Roman.
170. Zalewski Teofil.
171. Zarzycki Emanuel.
172. Zathay Wilhelm.
173. Zawadzki Henryk.
174. Zawisza Antoni.
175. Ziembicki Karol.
176. Zuber Jerzy.
177. Zmigród Bolesław.

Z Wydziału filozoficznego:

1. Arvay Wiktor.
2. Bachleda Andrzej.
3. Bielak Antoni.
4. Bobiak Grzegorz.
5. Bochwie Florjan.
6. Bujak Franciszek.
7. Bulanda Jan.
8. Buzek Jan.
9. Chmielarski Tadeusz.
10. Ciołkosz Kasper.
11. Deiches Adam.
12. Dobraczyński Oktawjan.
13. Dudzik Antoni.

14. Ergetowski Franciszek.
15. † Fabjański Władysław.
16. Farnik Ernest.
17. Gawor Błażej.
18. Gawor Henryk.
19. Gerlach Marjan.
20. Gerzabek Teodor.
21. Góral Józef.
22. Hołubowicz Władysław.
23. Jachimczak Franciszek.
24. Janik Michał.
25. Jędrzejowski Kazimierz.
26. Kantor Józef.

27. Kawski Marjan.	54. Plater Józef.
28. Kieroński Leon.	55. Popiołek Franciszek.
29. Klemensiewicz Zygmunt.	56. Pudlik Franciszek.
30. Kołodziej Andrzej.	57. Puszet Ludwik.
31. Konczyński Tadeusz.	58. Rogaski Stefan.
32. Korcył Ignacy.	59. Rokossowski Wacław.
33. Kozłowski Stanisław.	60. Sobieski Wacław.
34. Krasicki Jan Kazimierz.	61. Stankiewicz Edmund.
35. Krischke Józef.	62. Stoecker Eugeniusz.
36. Krzemieniewski Seweryn.	63. Srawiński Bronisław.
37. Laub Majer.	64. Sucheni Antoni.
38. Łanocha Szymon.	65. Szczepański Jan.
39. Łopuszański Tadeusz.	66. Szumborski Kazimierz.
40. Maraszewski Stanisław.	67. Szurek Jan.
41. Marcinkowski Antoni.	68. Tokarz Wacław.
42. Matejko Adam.	69. Tyralski Rafał.
43. Mazurski Michał.	70. Walczak Franciszek.
44. Mikula Ludwik.	71. Wierzbicki Edmund.
45. Morawiecki Stefan.	72. Wisłocki Piotr.
46. Morawski Andrzej.	73. Witek Jan.
47. Moszyński Stanisław.	74. Włodek Wilhelm.
48. Musiał Franciszek.	75. Zakrzewski Konstantyn.
49. Nadel Abraham.	76. Zakrzewski Stanisław.
50. Nitsch Kazimierz.	77. Zamorski Jan.
51. Paczosa Franciszek.	78. Ziemiński Adam.
52. Pawlita Antoni.	79. Zochowski Wilhelm.
53. Peszkowski Zygmunt.	

Z wydziału teologicznego.

1. Chłopecki Tadeusz.		2. † Urbańczyk Alojzy.

Zestawienie.

Z Wydziału	prawa i adm. członków		235
"	"	lekarskiego	" 177
"	"	filozoficznego	" 79
"	"	teologicznego	" 2
Ogółem członków			 493

